SVOBODA
Founded in 1893
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 116, ЧИСЛО 52, П'ЯТНИЦЯ, 25 ГРУДНЯ 2009 РОКУ 1893 Vol. 116, No. 52, FRIDAY, DECEMBER 25, 2009 $1.00

Патріярх Любомир Гузар – про те, як подолати комплекс рабства

На початку грудня Українська Греко-Католицька Церква (УГКЦ) відзначала 20-ту річницю своєї леґалізації після десятиліть тоталітарної заборони та переслідувань.

На 2009 рік припадають ще дві помітні дати: 65 років по смерті Митрополита Андрея Шептицького та 25-ті роковини смерти Патріярха Йосифа Сліпого. З цього приводу Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар вкотре закликав усі православні Церкви України до єднання.

Подаємо текст розмови Владики Любомира з журналістами на прес-конференції, що відбулася 15 грудня в Києві.

Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар. Фото: Ілля Лабунька

– Як подолати міжконфесійну нетерпимість в українському суспільстві.

– Одним з перших кроків має бути подолання нетерпимості. Треба подолати дух конфесійності, порівнювання, заздрощів, натомість шукати духовної дружби. Саме в цьому полягає єдність. Та це не може статися так просто – ніби підписання договору, це потребує внутрішнього переродження людини. Треба знайти те, у чому ми можемо стати друзями, що нас болить і що нам неприємне. Припинити робити кроки, які дратують одне одного. Потім спільними зусиллями шукати можливих розв'язок. А готових розв'язок ми ще не маємо...

– Тобто, Ваша Святосте, якщо говорити економічною мовою, Ви вбачаєте можливість створення своєрідного кола з єдиним центром? Чи це має бути спільна Церква і Ви готові пожертвувати своїм верховенством, вашими обрядами?

– Що таке дружба? Що таке єдність? Тут не йдеться про компроміс, мовляв, я щось мушу віддавати від себе, аби мати можливість чимось торгувати. Тут ідеться про сопричастя: ми зберігаємо те, що в нас є питоме, що розвинулося впродовж століть, а основа має бути спільна. Це – свята віра, Церква, яку створив Володимир. Без цього немає жодної можливости для єднання.

Наприклад, така розмова з нашими братами-протестантами – євангеликами, баптистами – була б зовсім інакша, бо в нас є поважна різниця у вірі. Натомість із нашими православними співбратами разючих різниць немає. Ми з ними стоїмо на тому самому ґрунті, але є багато інших речей, на яких ми порізнилися і які треба чимось замінити, аби співжити – шануючи те, що кожен напрацював споконвіків, оскільки воно не противиться нашій спільності.

– За такого об'єднання має бути один глава Церкви?

– Так, один. Бо Ісус Христос створив лише одну Церкву... Але пам'ятаймо, що та Церква існує в дуже різних формах. Подам приклад... Подивіться на ікону Пресвятої Богородиці Ґваделюбе і на Богородицю Вишгородську. Та сама Богородиця, але інакше представлена. Те саме й з вірою: вона та сама, тільки спосіб представлення інший – відповідно до культури даного народу. Нашим Церквам було б дуже легко об'єднатися, бо в нас одна культура, різниць як

(Закінчення на стор. 3)

Пластуни в США отримали Вифлеємський Вогонь Миру

Марта Кузьмович

НЮ-ЙОРК. — Представники Української скавтської організації Пласт приєдналися до американських і латвійських скавтів в церемонії на міжнародному летовищі ім. Джона Ф. Кенеді, щоб привітати Вифлеємський Вогонь Миру, який прибув до США.

Доставлений сюди з Відня 4 грудня австрійською летунською лінією „Austrian Air", Вогонь Миру був переданий скавтам в США в окремій церемонії у каплиці „Our Lady of the Skies".

Декілька скавтських груп були присутніми на цій церемонії, серед них – американські скавти, латвійські скавти і члени Пластового куреня „Ті, що греблі рвуть".

(Закінчення на стор. 19)

Представники Української скавтської організації Пласт, латвійських і американських скавтів з членами залоги австрійської летунської лінії „Austrian Air", котрі привезли Вифлеємський Вогонь Миру з Відня до Ню-Йорку. Фото: Марта і Юрій Кузьмовичі

Голова Крайової Пластової Старшини в США Петро Ставничий і Леся Лебедь з пластового куреня „Ті, що греблі рвуть" діляться Вифлеємським Вогнем Миру з одним з наймолодших членів Пластової станиці в Ньюарку, новаком Грицем Ґавдяком та іншими пластунами.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В Україні почали працю міжнародні спостерігачі

КИЇВ. — Центральна виборча комісія 16 грудня лише за один день зареєструвала 13 спостерігачів з автономної некомерційної організації „Міжнародна організація зі спостереження за виборами „CIS-EMO", яка об'єднує організації з країн Співдружности незалежних держав (СНД). 17 грудня вже почали свою працю 50 довготермінових спостерігачів за президентськими виборами від місії „ENEMO" (European Network of Election Monitoring Organizations). Ця структура об'єднує 19 громадських організацій з 17 країн пострадянського реґіону та Центральної Европи. Місія „ENEMO" має намір представити три звіти за вислідами свого спостереження – за підсумками першої і другої тур, а також заключний звіт. Крім того, для спостереження за ходом виборів і підрахунком голосів в Україну прибудуть 440 короткотермінових спостерігачів „ENEMO". Найчисельнішою має бути місія Організації безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ), яка плянує залучити до спостереження за виборами 660 спостерігачів. Крім того, в Україні буде працювати численна місія Парляментської асамблеї ОБСЕ. (*„Голос Америки"*)

М. Жулинський: „У гуманітарній сфері прем'єр не зробила жодного кроку"

КИЇВ. — „За два роки уряд Юлії Тимошенко не розробив жодної програми підтримки української культури", – заявив академік Микола Жулинський, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка. Він порівняв гуманітарну політику прем'єра Віктора Ющенка та прем'єра Ю. Тимошенко. В. Ющенко не тільки професійно і швидко справився з проблемами заборгованости з виплат платень та пенсій, але й поставив питання про першочерговість гуманітарної політики. Прем'єр Ю. Тимошенко почала працювати в зовсім інших умовах, сказав М. Жулинський, але при цьому не зробила жодного кроку щодо розвитку гуманітарної політики. Уряд Ю. Тимошенко, маючи більшість у парляменті, не прийняв закон про єдину державну мову, не виконав доручення Президента щодо створення державного органу, який би займався питаннями мовної політики. Видавництва надрукували книги в борг, а банк не повертає гроші, арґументуючи, що немає особистого дозволу прем'єр-міністра. *(УНІАН)*

Партія „За Україну!" обрала провідником В. Кириленка

КИЇВ. — 19 грудня делеґати з'їзду партії „За Україну!" обрали провідником партії народного депутата В'ячеслава Кириленка і прийняли рішення підтримати на президентських виборах кандидатуру Президента Віктора Ющенка. У прийнятій на з'їзді заяві йдеться: „Безвідповідальні посадові особи і продажні суди, непробивна бюрократія і кланова економіка залишаються визначальними факторами суспільної системи. Політики всіх кольорів, замість служіння своєму народові, обрали звичні корупцію і популізм. Країна знову може опинитися у безвихідному болоті пострадянського минулого". Основна діяльність партії „За Україну!" буде спрямована на боротьбу з корупцією, з популізмом і на зростання патріотизму в Україні. Партія бачить своєю метою забезпечення незворотних змін щодо п'яти ключових напрямків, які зокрема стосуються свободи і розвитку людей, української ідентичности, права і безпеки, морального і звичайного здоров'я, науки і нових технологій. Також партія має намір взяти участь у виборах до місцевих рад, які відбудуться 30 травня 2010 року. (*„Кореспондент"*)

СБУ передала Чехії документи про 1968 рік

КИЇВ. — Галузевий державний архів Служби безпеки України (СБУ) 17 грудня передав чеським історикам електронні копії 311 документів, що пов'язані з введенням у 1968 році радянських військ у тодішню Чехо-Словацьку Соціялістичну Республіку. У них міститься відображення реакції тодішнього українського суспільства на події 1968 року, які увійшли в історію під назвою „Празька весна". За тематикою це інформаційні та спеціяльні повідомлення, а також доповідні записки Комітету державної безпеки УРСР до Центрального комітету Комуністичної партії України. Усі вони були відзначені підписом „Таємно", а розсекречені лише нещодавно. За змістом – це отримані в різний спосіб висловлювання мешканців тодішньої ЧССР та УРСР та їхні оцінки тих подій, листування громадян обох країн, „звіти" про поведінку окремих громадян. Як зазначають в СБУ, офіційна радянська оцінка ситуації, згідно з якою „переважна більшість людей схвалює цей захід радянської влади", кардинально відрізнялася від реальности і від того, як її оцінювали мешканці Чехії. В цей час офіційна пропаґанда СРСР фактичну окупацію подавала як братню допомогу і бажання „врятувати ЧССР". *(„Майдан")*

Снігопади та сильний мороз

КИЇВ. — Снігопади та сильний мороз вразили Україну. У західніх районах температура 21 грудня сягала 20 градусів морозу. Понад 300 населених пунктів залишаються без електрики. Мешканці багатьох міст, включно з Києвом, нарікають, що дороги не розчищені. У зв'язку з складними погодними умовами в Україні затримали потяги. Не працювали порти у Маріюполі, Бердянську, Севастополі і Феодосії. На півдні України небезпеку становить ожеледь. У Херсоні, полиці у крамницях майже порожні й у місті – величезні черги за хлібом. У школах оголошено карантин через ґрипу. *(Бі-Бі-Сі)*

До Києва привезли Вифлеємський вогонь

КИЇВ. — До Києва 20 грудня привезли Вифлеємський вогонь, який символізує мир і дружбу у всьому світі. Згідно з традицією, офіційне передання священного полум'я українській стороні відбувається на кордоні з Польщею, потім вогонь доставляють до львівського собору св. Юра, а опісля розвозять по всій країні. Пластуни доставили Вифлеємський Вогонь Миру до київського музею Івана Гончара. Там Божу іскру передали представникам церков і всім бажаючим. Потім вогонь понесуть у лікарні і церкви, щоб кожен українець міг запалити його і поставити вдома на різдвяний стіл. Вифлеємський вогонь миру постійно горить у Вифлеємі, у церкві, яка стоїть на місці народження Ісуса Христа. Перша згадка про нього датована XII ст. Тоді один з учасників хрестоносних походів привіз це Світло з Вифлеєму як дар для своєї родини і близьких. У 1988 році австрійські скаври відновили цю традицію. В Україні Вифлеємський вогонь поширюють пластуни. *(„Кореспондент")*

Є. Бузек не хоче поділу на Схід і Захід

КИЇВ. — Президент Европарляменту Єжи Бузек, здійснюючи першу на цій посаді візиту до України, висловив сподівання, що з його обранням розмови про Стару та Нову Европу, поділ на Схід і Захід припиняться. Він підкреслив, що взаємини Евросоюзу з Росією не повинні будуватись за рахунок особливих зв'язків з Україною, а стосунки України з Росією мають базуватися на „впевнености та взаємоповазі, а не на страху, підозрах і залякуванні". Він сказав, що Европарлямент обговорить макрофінансову допомогу ЕС у розмірі 610 млн. евро для України у найближчі місяці. Є. Бузек також повідомив, що Европарлямент надішле на президентські вибори в Україні 10 спостерігачів. *(Бі-Бі-Сі)*

Австрія повернула Україні мистецькі твори

КИЇВ. — В Міністерстві закордонних справ (МЗС) України 18 грудня відбулася урочиста церемонія передання Міністерству культури і туризму України повернутих Австрійською Республікою предметів декоративно-ужиткового мистецтва народностей Криму та приватних листів періоду німецької окупації міста Кам'янець-Подільський, вивезених до Австрії під час Другої світової війни. У церемонії взяли участь Посол Австрійської Республіки в Україні Йозеф-Маркус Вукетіч, директор Австрійського культурного форуму Александер Байерль та ін. Повернуті культурні цінності представляють собою колекцію текстильних виробів кримських татар і караїмів. Культурні цінності будуть передані на постійне зберігання до Бахчисарайського історико-культурного заповідник, а акти кореспонденції – до Державного архіву Хмельницької области, меморіяльного комплексу „Національний музей Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років". та Національного музею історії України. Повернута австрійською стороною кореспонденція (близько 1,200 листів) дасть можливість дізнатися про долю людей, яких торкнулися трагічні події початку Другої світової війни. *(„День")*

Участь українських учених в експериментах на Великому адронному колайдері

ХАРКІВ. — Протягом минулого місяця увагу без перебільшення всього людства було прикуто до відновлення роботи Великого адронного колайдера, котрий знаходиться недалеко Женеви у Швайцарії, з допомогою якого учені прагнуть відтворити умови розвитку нашого Всесвіту відразу після Великого вибуху. Спостереження протонних зіткнень при величезних енергіях проводять з допомогою детектора „ALICE". У створенні цього детектора взяли активну участь українські вчені. Саме в Харкові виготовляли сцинтиляційні матеріяли для унікального детектора. І у великому міжнародному колективі авторів першої статті, присвяченої першим вислідам, отриманим на колайдері, є п'ятеро українців на чолі з відомим українським фізиком-теоретиком, проф. Генадієм Зинов'євим. Заступник міністра освіти і науки України д-р Максим Стріха повідомив, що тепер опрацьовується текст Меморандуму про співпрацю між Міністерством освіти і науки України й Европейською організацією ядерних досліджень (CERN), основними напрямками якої мають стати участь українських науковців у опрацюванні наукових вислідів, отриманих на колайдері, участь українських наукових установ у вдосконаленні самого колайдера, використання можливостей „CERN" для підготування молодих висококлясних фахівців. *(Академія наук Вищої школи України)*

Парк від Дерманя до Острогу став національним

РІВНЕ. — Президент України Віктор Ющенко підписав указ про створення ще одного національного природного парку – „Дерманська-Острозького". Новий національний природний парк розташований на території Здолбунівського та Острозького районів Рівненської области, і його площа становить 5,448.3 гектара земель. Кабінет міністрів України має передбачити кошти функціонування національного природного парку „Дерманська-Острозький" уже на наступний рік під час доопрацювання законопроєкту про Державний бюджет України. (*Євген Цимбалюк)*

Однією з візитівок національного природного парку „Дерманська-Острозький" став природний ляндшафт довкола Дерманського монастиря.

Три покоління українського „Голосу Америки“

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – У вересні 1949 року я причалив до Канади як леґальний іміґрант. Через три місяці після того „Голос Америки“ почав звучати українською мовою. Це нічого не мало спільного з моїм прибуттям до Канади. Але коли українській редакції було 23 роки, я став її штатним співробітником. (Я там працював рівно два роки, бо з’явилася нагода повернутись до друкованої журналістики – моеї першої любови – і я покинув радіо).

Ці думки мені снувались 11 грудня, коли „Голос Америки“ у Вашінґтоні відзначав 60-річчя Української служби. (Перша програма українською мовою вийшла з короткохвилевих трансмітерів „Голосу Америки“ 12 грудня 1949 року. В той час „Голосові Америки“ чи пак „Voice of America“, було всього сім років). Мушу відразу наголосити, що не знаю, коли Сполучені Штати відкрили державні радіопрограми російською мовою, але гадаю, що раніше від україномовних, бо тоді в Америці все це було „Russia“ й усі в Радянському Союзі „розуміли“ російську мову. Все дуже просто.

Своє 60-річчя український „Голос Америки“ відзначив двома дискусійними сесіями про сучасну ситуацію в Україні, зокрема про вже близькі вибори президента. Доповідачами на сесіях були такі визнані американські знавці України, як Адріян Каратницький, Посол Віліям Мілер, Надія Дюк, Орест Дейчаківський, Посол Стівен Пайфер, Морґан Віліямс, Дейвид Креймер, Джеймс Ґрін, Посол Кіт Сміт. Усі вони орґанічні експерти з українських справ, які часто бувають в Україні і вивчають її в уряді і в дослідницьких інститутах.

Модераторами сесій були Адріан Кармазин, керівник Української редакції „Голосу Америки“, і Мирослава Ґонґадзе, ведуча телевізійної програми „Час-Time“, яку можна бачити на телеканалах України.

Учасниками святкувань також були представники установ, які утримують „Голос Америки“: Бiанкіта Кулум, член Ради губернаторів, яка керує усіми американськими закордонними „голосами“ (як колись їх називали в СРСР), і Марсі Каптур, член Конґресу зі штату Огайо, яка є членом комісії, що ухвалює бюджет радіостанцій. Конґресменка М. Каптур, в якої українське коріння, також є співголовою конґресової групи, яка сприяє Україні (так званого Congressional Ukrainian Caucus).

А також на святкуванні був Посол України у Вашінґтоні Олег Шамшур, який пригадував, що слухав „Голос Америки“, ще коли був юнаком у Радянському Союзі. Він прочитав вітання української редакції від Президента України Віктора Ющенка. Такої посади, як Президент України, не було, коли в грудні 1949 року з Америки заговорили українською мовою.

Керівник відділу А. Кармазин також прочитав вітання від Андрія Шевченка, журналіста і тепер депутата Верховної Ради, який, вже після того, як Україна стала самостійною, працював кореспондентом українського „Голосу Америки“. (До самостійности „Голос Америки“ не мав кореспондентів в Києві – ані українських, ані американських).

Для старих радіожурналістів, які сиділи за мікрофонами „Голосу Америки“ до 2009 року, – сумно, тому що тепер українських програм на коротких хвилях немає. Тепер український „Голос Америки“ є в інтернеті і на щоденних телевізійних трансляціях, які без глушильників можна бачити на телевізійних мережах України.

Тепер це все зовсім інакше. Пригадується така ситуація: пару років тому два професори з Миколаєва були у Вашінґтоні на міжнародній конференції, і їх запросили на інтерв’ю програми „Час-Time“ з М. Ґонґадзе. Я їх возив автом. Ми були не далі милі від будинку „Голосу Америки“, коли один з професорів прийняв дзвінок на своєму мобільному телефоні (з Миколаєва!) і довідався, що інтерв’ю там бачили. Це й мене вразило.

Але я тоді згадав, що тепер сидиш собі в київській квартирі, приходить вечір, вмикаєш „П’ятий канал“ і тут з’являється телевізійна програма новин „Час-Time“ з Вашінґтону, на якій співробітники розповідають і показують українською мовою те, що сталося в Америці, у Вашінґтоні, кілька хвилин або годин тому. Все це без глушильників, на які СРСР колись витрачав шалені гроші.

Це – „Голос Америки“ українською мовою в добі швидкого зв’язку. Він дуже інакший від радіо шести десятків років тому. Але він, тепер під керівництвом А. Кармазина, діє на ґрунті, які його попередники почали обробляти у 1949 році.

Нині й тематика інакша. Нині американські експерти розглядають тонкощі української політичної системи у переддні виборів президента. Тоді – не було українського президента, тоді не було Посла України у Вашінґтоні. Правда, десь там, у Києві, вже було віртуальне міністерство закордонних справ, але про його існування мало хто знав. Все це було „Russia“ і та „Russia“ мала свій і ще два голоси – Української й Білоруської РСР – в Генеральній Асамблеї ООН. Але й тоді „Голос Америки“ говорив українською мовою, і, помимо жорстоких глушильників, слухачі в Україні його чули.

Чого не мали співробітники української редакції в ті старі і не такі улюблені часи – це можливости поїхати і побувати серед своїх слухачів, що є важливим для мовників.

Тепер, коли Україна є просто Україною – без абревіятур – співробітники мають можливість побувати довший час в Україні і ближче пізнати своїх слухачів. А журналісти з України мають можливість працювати у Вашінґтоні і давати мовленню додатковий вимір.

„Ви слухаєте „Голос Америки з Вашінґтону“... Йому вже 60. Це – три покоління мовників і слухачів.

Патріярх...

(Закінчення зі стор. 1)

таких немає, тільки наголоси дещо різні.

– А хто б міг очолити таку Церкву – Митрополит Володимир, Патріярх Філарет чи, можливо, Ви?

– Митрополит Андрей Шептицький у 1941-1942 році писав листи до православної інтеліґенції, головно на Волинь: „Ми, греко-католики, не маємо амбіції, що майбутній патріярх мусить походити з греко-католиків. Коли ми знайдемо дорогу один до одного, він спокійно може походити й від православних, бо православних є більше в Україні, як греко-католиків. Але ми ставимо одну передумову – щоб той, хто буде тим патріярхом, з якого б він середовища не був, аби він теж був у єдності Вселенської Церкви.

Ми не хочемо бути, скажімо, закритою в собі Церквою, ми хочемо бути однією з помісних церков у єдності Вселенської Церкви.

– Ви маєте на увазі підлеглість Ватиканові?

– Єдність Вселенської церкви означає єдність з наступником св. Апостола Петра. Не треба забувати, де є наступник святого Петра. Він у Римі. Але Церква – це не якесь місто: Рим, Стамбул, Царгород чи Москва. Церква – це люди. Сьогодні наступником св. Петра, як ми це бачимо, – є Єпископ Риму. Тому має бути єдність з ним. Для нас це основна справа віри, видимий символ єдности.

Але й тут є дуже поважні елементи, які треба зрозуміти й належно розставити. Це не є підкорення, у прямому значенні слова, це є співпричастя. Ми так бачимо єдність Вселенської Церкви. Без такої єдности, вважаємо, не може бути справжньої Христової єдности.

Зрозумійте, що таке Греко-католицький патріярхат. Це є засіб досягнення мети щодо кращого служіння. Ми сьогодні не знаємо, скільки промине часу, поки ми дійдемо до загальнобажаної єдности. Це не значить, якщо ми матимемо Патріярхат, то скажемо: робіть собі що хочете. Ні, це є лише засіб для кращого служіння.

Будьте свідомі того, що наша Церква – так Бог дав – існує не тільки в Україні, вона існує і за океаном: у Північній та Південній Америці, Австралії, Західній Европі. Тому Патріярхат для нас є засіб зберегти внутрішню єдність католиків.

Скажу ще іншими словами… Ви всі знаєте, що ми будуємо собор у Києві на лівому березі Дніпра. Цей собор має стати духовним центром для греко-католиків доти, доки при Божій помочі собор св. Софії стане центром для всіх нас. Бо сьогодні собор св. Софії, на жаль, – музей. Ми надіємося, що коли, при Божій помочі, матимемо одного главу, одного Патріярха Христової Церкви в Україні, то він осяде у св. Софії. Тоді ми скажемо, що собор на лівому березі Дніпра не є основним символом єдности для греко-католиків, бо разом з усіма іншими матимемо один центр у св. Софії.

– Чи ведете Ви переговори з іншими церковними конфесіями щодо об’єднання, і що вони Вам відповідають?

– Ми зустрічаємося, говоримо, але це все не офіційно, не за обставин формального діялогу. Навпаки. Ми хочемо в нормальній, спокійній розмові перш за все пізнати становище кожного.

– Минуло 20 років, як Українська Греко-Католицька Церква вийшла з підпілля. Чи реабілітувалася вона цілком?

– Ні, абсолютно ні. УГКЦ має пройти реабілітацію через Верховну Раду. Президент Леонід Кучма і Президент Віктор Ющенко висловили, так би мовити, співчуття, що наша Церква так була потерпіла. Але це співчуття ще не є правним актом. Реабілітацію в повному значенні цього слова мусить зробити Верховна Рада.

– Що відчуваєте, думаєте, коли спостеріґаєте за сьогоднішньою президентською кампанією?

– Я навіть не знаю, що сказати. Ні, кампанія мені не подобається… Вона на якомусь дивному рівні. Єдине, що мені подобається, – нарід починає рухатися. Люди починають розуміти, що все залежить не тільки від політиків. Починають усвідомлювати, що вони мусять щось робити, що не можна лише слухати, терпіти й плакати над собою. Тільки треба знайти правильні способи, бо наша ситуація така, що закони може змінити лише Верховна Рада. Але ми бачимо, що вона в нас якась не дуже широкодумаюча. Надіюся, що йтимемо вперед. Хто виграє, важко ще сказати. У кожного є воля, то нехай кожен і голосує згідно зі своїм сумлінням.

– А Ви особисто когось підтримуєте з кандидатів?

– Я того вам не скажу (*сміється.* – **Авт.**). Втім, я ще й сам не визначився до кінця. Наша Церква теж не підтримує когось спеціяльно.

– Як Ви ставитеся до самозахоплення землі для побудови церков?

– Це є слабість нашої влади. Якби влада була такою, як треба, то такого б не ставалося, тоді б не доводилося захоплювати. Часом буває, треба кілька років чекати на виділення землі, а ще хочуть, аби заплатили, приватно заплатили, тобто дали хабар, тому й не дивно, що люди так поводяться. Якби влада діяла за законом, то якщо громада потребує наділу землі, то дайте їй, не робіть комедії.

– Ви говорили про об’єднання і про роз’єднання людей. А що, на Вашу думку, сьогодні об’єднує українців і що їх роз’єднує?

– Це тяжке й велике питання. Як на мене, одна з причин роз’єднання, – історичний вантаж. Ми були під дуже різними окупаціями, ми ще не маємо, скажу так, політичної зрілости, тому в нас проявляється не лише комплекс меншовартости, але й комплекс рабства.

Ми не були самостійними дуже довго, і це на нас залишило пляму. Гадаю, це одна з важливих причин, чому в українців немає цілковитої внутрішньої солідарности. Проте я спостеріґаю, що хоча й поволі, але починаємо дозрівати. Та й так ми за 20 років незалежности дуже багато зробили, підросли, але дорога перед нами ще далека.

– Завершується 2009 рік. Яким він був для України, з чим ми його залишаємо?

– Я не думаю, що цей рік піде в історію як один з кращих років. Цілий рік була та президентська гонка, а вона дуже зіпсувала нам цей рік. Усі, хто шукає президентства, виявилися незрілими. Як на мене, це дуже неґативно позначилося на нашому народові. Хоча, з другого боку, не треба все так чорно бачити, бо є й певні гарні прояви, особливо в ділянці культури, історичної свідомости. Є певне прозріння, люди починають пізнавати, хто вони, що вони. Прийшло розуміння факту, що тільки стоячи разом, діючи злагоджено, можемо щось зробити.

Оксана Климончук (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

Конференція ООН щодо клімату ухвалила підсумкову резолюцію

КОПЕНГАҐЕН, Швеція. — Учасники копенгаґенської конференції ООН ухвалили документ щодо заходів боротьби з ґльобальним потеплінням, який підготували США, Китай, Індія, Бразилія і Південна Африка. Ухвалена резолюція в Копенгаґені юридично не є зобов'язуючою. У документі вказано держави, які погоджуються з домовленістю, та ті, які виступають проти. Раніше документ різко критикували деякі країни, що розвиваються, зокрема Венесуеля, Болівія та Судан. Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун назвав „важливим кроком" домовленість, досягнуту у Копенгаґені учасниками міжнародної конференції з кліматичних проблем. Однак, за словами Бан Кі-Муна, світове співтовариство „надіялося на більше". Президент США Барак Обама назвав домовленість важливою та вказав на необхідності подальших заходів. „Цей проґрес був досягнутий не легко, і ми знаємо, що його не досить, щоб просуватись далі. Нам слід відштовхнутися від імпульсу, який досягли в Копенгаґені, – заявив американський президент і додав, що ми пройшли довгий шлях і ще більше попереду. „Ми досягли істотної і безпрецедентної угоди, але не остаточної", – заявив Б. Обама, покидаючи Копенгаґен. *(Радіо „Свобода")*

В Ірані помер чільний духівник-дисидент

ТЕГРАН, Іран. — Один з провідних іранських кліриків, Великий Аятола Гусейн Алі Монтазері помер 19 грудня у віці 87 років. Він був одним з головних гравців у революції 1979 року, яка створила сучасну Іранську Іслямську республіку. На початковому етапі він був близьким до того, аби стати її керівником. Він був одним з найбільш поважних діячів шиїзму, але також одним з найактивніших критиків президента Махмуда Ахмадінеджада. Смерть прийшла у ключовий момент у протистоянні між опозицією та урядом. Тепер іранське керівництво побоюється, що опозиція використає натовпи людей, які можуть прийти на похорон А. Монтазері, для нових демонстрацій. Син духівника сказав, що його батько помер від природних причин. Кілька місяців тому Аятола А. Монтазері видав фату проти президента М. Ахмадінеджада, засуджуючи його ролю у суперечливих червневих виборах. *(Бі-Бі-Сі)*

Північний схід США засипало снігом

ВАШІНҐТОН. — 18-20 грудня на деякі північно-східні реґіони США найшла потужна снігова буря. Астрономічна зима офіційно починається 21 грудня, але, видно, не цього року. 50 млн. американців несподівно зіштовхнулися з справжньою зимою, яка принесла холод, вітер, багато снігу і чимало проблем. Негода, що почалася 18 грудня, принесла рекордні за багато років снігові опади, які подекуди супроводжувались вітрами швидкістю до 80 км. на годину. Близько тисячі автомобілів потрапили у снігову пастку на швидкісній маґістралі у штаті Вірджінія. Рятувальники підбирали людей, що застрягли в своїх автах, і надавали їм притулок. У штатах Меріленд та Вірджінія, що розташовані біля американської столиці, сотні тисяч осіб залишилися без електроенергії. Лиш в одному штаті Вірджінія поліція зареєструвала близько 3,000 аварій на дорогах. І все це відбувалося у найбільш незручний для американців час — за п'ять днів до Різдва, коли багато людей плянували походи в крамниці за подарунками. Багато американців через негоду застрягли на летовищах. Тим часом рятувальні бриґади, щоб запобігти утворенню льодового покриття на автошляхах, без зупинки розсипали по дорогах пісок та сіль. А фахівці уже заявляють, що Вашінґтон таких потужних снігопадів у грудні не бачив останніх 77 років. *(„Голос Америки")*

НАТО і Росія згодні не погоджуватися

МОСКВА. — Під час першої за останній час візити Генерального секретаря НАТО до Москви Росія та Північноатлантичний альянс фактично відновили співробітництво, яке було припинено після російсько-грузинського конфлікту, але не змогли подолати головних розбіжностей. За дві доби в російській столиці керівник НАТО Андерс Фоґ Расмусен зустрівся з двома членами московського „правлячого тандему" — його прийняли Президент Дмитро Мєдвєдєв і прем'єр-міністер Володимир Путін. Крім того, посадовець з Брюселю провів переговори з головами обох палат російського парляменту. Попри дуже високий рівень консультацій та загальні слова про стратегічне співробітництво, НАТО та Москва не змогли навіть наблизитися до компромісів щодо двох принципових проблем у двобічних стосунках: питання самопроголошених грузинських республік та можливого членства в альянсі України і Грузії. А. Расмусен 19 грудня підкреслив, що попередні заяви НАТО про вступ України і Грузії ніхто переглядати не буде. „Росія вже багато років намагається не допустити надто тісних стосунків Тбілісі та Києва з НАТО, оскільки вважає, що можливий вступ цих країн до альянсу порушить стратегічний балянс сил в Европі і загрожуватиме російській національній безпеці. Проте в Брюселі, а також у США, підкреслюють, що долю сусідніх з Росією країн мають вирішувати передусім їхні громадяни, а не великі держави, з якими вони мають спільні кордони. Проте найбільш болючою для сосунків НАТО з Росією залишається проблема Абхазії та Південної Осетії – невизнаних грузинських республік, які стали причиною військового конфлікту між Москвою та Тбілісі влітку 2008 року. Москва визнала незалежність двох республік та тримає на їхній території значну кількість військових. НАТО – так само як більшість країн світу та міжнародних організацій — вважає Абхазію та Південну Осетію частиною Грузії та закликає Росію поважати територіяльну цілісність цієї країни. *(Бі-Бі-Сі)*

Б. Бернанке очолить Федеральний резерв ще на один термін

ВАШІНҐТОН. — Сенатський комітет з фінансів затвердив 18 грудня голову Федеральної резервної системи США Бена Бернанке на другий термін. Аналітики уважають, що проблем з затвердженням кандидатури Б. Бернанке загальною кількістю членів Сенату не виникне. Ще у серпні Президент Барак Обама запропонував продовжити термін голови Федеральної резервної палати до січня 2010 року. Уперше випускник Гарварду та економіст-теоретик Б. Бернанке був призначений головою Федеральної резервної системи у 2005 році Президентом Джорджем Бушем. Коли виникла криза на ринку нерухомости, що потягнула за собою усю економіку у рецесію, багато хто звинувачував саме Б. Бернанке у нездатності передбачити проблеми на фінансовому ринку. Але Президент Б. Обама вважає, що Б. Бернанке зробив усе, що було в його силах. Чимало економістів погоджується та схвалює вибір Б. Обами. Б. Бернанке до призначення головою Федеральної резервної системи США був професором Стенфордського університету, до того – деканом факультету економіки в Принстоні. Б. Бернанке найбільш відомий за свої наукові праці з дослідження причин Великої депресії. *(„Голос Америки")*

Знайдено викрадений напис над брамою Освєнціму

ВАРШАВА, Польща. — Польська поліція повідомила, що п'ятеро чоловіків, затриманих у зв'язку з викраденням напису над входом до Освєнціму, діяли задля фінансової вигоди і не пов'язані з неонацистськими групами. Металева арка з написом німецькою мовою „Праця визволяє" була викрадена 11 грудня і знайдена порізаною на три частини. Викрадення викликало міжнародне обурення. Мало інших предметів символізують жахіття Голокосту та нацистських злочинів так яскраво, як ця п'ятиметрова арка з написом німецькою мовою „Arbeit Macht Frei". Сотні тисяч в'язнів проходили під цією аркою у часи Другої світової війни. Поліція організувала перевірки на дорогах Південної Польщі і оголосила викрадений напис у національний розшук. Підозрюваних зловмисників було знайдено на півночі країни. Про п'ятьох затриманих громадян лише відомо, що вони у віці від 22 до 39 років. *(Бі-Бі-Сі)*

Демократи в Сенаті США просувають медичну реформу

ВАШІНҐТОН. — Снігопад 19 грудня паралізував життя у Вашінґтоні, але не працю в Сенаті. Демократи верхньої палати Конґресу, знаючи, що ніхто з республіканців не підтримає законопроєкт реформування системи охорони здоров'я, зібралися разом, щоб об'єднати сили у питанні реформування медичної опіки. Боротьба за об'єднання демократів довкола законопроєкту тривала як ззовні – сенаторам коштувало неймовірних зусиль дістатися на працю, – так і всередині.

Крід Дод, один з ветеранів серед демократів у Сенаті, визнав, що ця реформа – найважче завдання за його 30 років служби у Сенаті. Процес не обійшовся без компромісів. Щоб забезпечити 60 голосів, демократи пішли на значні поступки деяким своїм колеґам. В обмін на підтримку консервативно налаштованого однопартійця від Небраски Бена Нелсона демократи відмовилися від федерального фінансування абортів та погодилися надати додаткові асиґнування для його штату.

Президент Барак Обама вважає, що демократи прийняли важливе рішення. Сенатська версія реформи системи охорони здоров'я, яку намагаються узаконити демократи, ґарантуватиме медичні послуги понад 30 млн. незастрахованим американцям і заборонить забезпеченевим компаніям диктувати свої умови хворим.

На відміну від версії Палати Представників, демократи у Сенаті усунули плян соціяльного медичного страхування і додаткового оподаткування косметичних процедур.

За підрахунками бюджетного комітету, законопроєкт дозволить скоротити бюджетний дефіцит на 132 млрд. дол. у наступні 10 років. Однак, республіканці на це не купуються. Також, як зазначив сенатор-республіканець Міч МакКоннел, їм не сподобалися методи дії демократів: „Якби вони писалися цим законопроєктом, вони не робили б цього так поспішно, посеред ночі, за тиждень до Різдва".

Демократи і радники уряду Президента Барака Обами сподіваються, що тепер Сенат ще до різдвяних вакацій проголосує за законопроєкт. Але на цьому епопея з реформою системи охорони здоров'я не закінчиться. Для того, щоб вона почала діяти, законодавці обох палат Конґресу повинні подолати існуючі між їх варіянтами розбіжності, а відтак знову голосувати за уже узгоджені версії. Лише після цього остаточний законопроєкт потрапить на підпис до Президента Б. Обами. *(„Голос Америки")*

2009 рік став рекордним за кількістю вбивств журналістів

НЮ-ЙОРК. — У новій доповіді, представленій 17 грудня Комітетом з захисту журналістів – базованій у Ню-Йорку неурядовій організації, метою якої є захист свободи преси у всьому світі, сказано, що в 2009 році було вбито, щонайменше, 68 працівників засобів масової інформації – це на 60 відс. більше, ніж минулого року. Найбільша кількість журналістів була вбита цього року на Філіпінах – 30 осіб. На другому місці за кількістю вбивств після Філіпін – Пакистан, де жертвами нападів стали четверо журналістів, а на третьому – Росія, де загинуло троє. Також серед країн, у яких було вбито працівників засобів масової інформації – Афганістан, Мехіко, Шрі-Ланка, Колюмбія, Палестина і Венесуеля. У в'язницях в усьому світі станом на 1 грудня перебуває 136 журналістів, що на 11 осіб більше, ніж на цей час минулого року. *(УНІАН)*

Свято і будні українського війська

НЮ-ЙОРК. – 10 грудня в Постійному представництві України про ООН відбулося святкове прийняття, присвячене Дню Збройних Сил України. У ньому взяли участь дипломати, військові радники країн-членів акредитованих при ООН, представники української громади, журналісти. Учасником свята був також президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай.

Редактор „Свободи" Левко Хмельковський узяв інтерв'ю у Представника Міністерства оборони України, Військового радника при Постійному представництві України при ООН генерал-майора Леоніда Голопатюка.

Радник Міністерства оборони генерал-майор Леонід Голопатюк (зліва) і Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв (в центрі) вітають військового радника Південно-африканської республіки полковника Сіпіво Дломо на святкуванні Дня Збройних Сил України.

– Від червня Збройні сили України не мають міністра. Останній міністер Юрій Єхануров залишив цю посаду через конфлікт з прем'єр-міністром, причиною якого, по суті, стало вкрай недостатнє фінансування війська з боку уряду. Як насправді виглядає тепер справа з утриманням війська України?

– Ситуація у війську справді досить напружена. У листопаді Президент України і Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Ющенко рішуче зажадав від Уряду забезпечити фінансами потреби війська.

В. Ющенко тоді зазначив, що з 12.8 млрд. грн., передбачених державним бюджетом на поточний рік для фінансування армії, за 10 місяців року виділено тільки 7.3 млрд. грн. Таке фінансування Збройних сил є критичним.

Голова комітету національної безпеки та оборони Верховної Ради Анатолій Гриценко застеріг, що в Збройних Силах України бойовий вишкіл проходять лише 4 відс. вояків, а решта підходить до техніки тільки для того, щоб подивитися на неї. Така ситуація склалася через разюче недофінансування армії.

Як відомо, своєрідним стандартом, мірилом забезпечення війська має бути виділення для нього біля 2 відс. валового внутрішнього продукту (ВВП). Але насправді головну ролю відіграє інший показник, а саме обсяг фінансування на одного військовослужбовця. І ось тут ситуація є не надто оптимістичною.

Очікуваний рівень за цим показником буде в 2010 році 12 тис. дол. на одного військовослужбовця. Усі країни вкладають у вояка набагато більші фонди, ніж Україна. Наприклад, у країнах-членах НАТО відповідний показник складає в середньому 266.5 тис. дол. (у 22 рази вищий за очікуваний український).

Із запропонованим нашим Урядом відсотком від ВВП теж не все гаразд. Проєкт Державного бюджету України на 2010 рік передбачає фінансування війська на рівні 1.14 відс. від очікуваного ВВП. У минулому році цей показник становив 1.02 відс. ВВП, в нинішньому – також 1.14 відс.

При цьому навіть існуючі скромні бюджетні пляни є „обманом зору". Хронічною проблемою оборонного бюджету є його залежність від так званого „спеціального фонду", який наповнюється за рахунок продажу надлишкового майна Міністерства оборони. Саме на спецфонд припадає значна частина асигнувань для закупівлі нової й модернізації наявної військової техніки, досліджень у сфері оборони. Але на практиці продаж цього майна не наповнює спецфонду. Цілком очевидно, що боєздатність війська не повинна залежати від того, скільки надлишкового майна Збройних Сил продано.

Військові – дуже терплячі люди, бо розуміють, що криза „накрила" усіх українців. Але й мають рацію ті політики-державники, які заявляють, що недофінансування війська – це вже пряма загроза обороноздатності держави, а тому потрібно шукати усі можливості для забезпечення Збройних Сил.

– У світі існує таке поняття як військова культура. Що можна сказати з цього приводу стосовно Збройних Сил України?

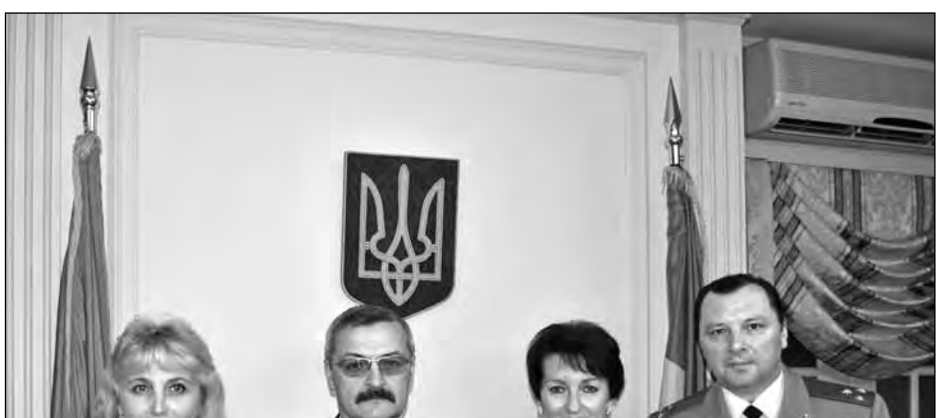
– Над питанням військової культури, з моєї точки зору, ще мало хто задумувався. Я навіть не стикався з самим визначенням „військова культура" у сучасних українських словниках. Парадокс ще й у тому, що немає чіткого розуміння цього терміну і у військовому середовищі. Ось, наприклад, я вважаю, що головним критерієм військової культури мав би стати захист Української держави ціною максимального збереження людських та матеріяльних ресурсів. Ця „формула" визнана нормою і лежить в основі практики військового будівництва багатьох провідних країн світу. В умовах виживання війська нашої держави питання культури, на превеликий жаль, залишаються другорядними.

Дуже шкода, що сприйняття культури у військовому середовищі сприймається лише через функціонування будинків офіцерів, клюбів військових частин, бібліотек, організацію культурно-масових заходів та відпочинку.

Насправді військова культура реалізується через особовий склад Збройних Сил, членів їх сімей та усіх, хто не байдужий до українського війська. Головними ж її носіями мають бути офіцери. На жаль, наше суспільство останнім часом не розглядає офіцерський корпус як корпоративне елітне об'єднання найбільш освічених і національно свідомих своїх представників.

Спрощене, суто побутове трактування військової культури не дає їй можливості заявити про своє право

(Закінчення на стор. 15)

Представники Збройних Сил України в ООН – генерал-майор Леонід Голопатюк з дружиною Валентиною (зліва) і полковник Олександер Угольніков з дружиною Наталею на святкуванні Дня Збройних Сил України.

Зустріч з посадником Львова

Генеральний консул України в Нью-Йорку, Посол Сергій Погорельцев (зліва) і посадник Львова Андрій Садовий під час зустрічі в Нью-Йорку.

НЮ-ЙОРК. – 7 грудня в Генеральному консульстві України відбулася зустріч представників української громади з посадником Львова Андрієм Садовим, який розповів про основні досягнення адмістрації у розбудові міста. Одним з головних завдань, яке вдалося вирішити, стало поліпшення водопостачання. Тепер 85 відс. населення міста мають безперебійне, цілодобове забезпечення водою. Після завершення цього проєкту буде стояти питання про покращенням якости води.

Багато зроблено, щоб покращити якість доріг у місті, сказав А. Садовий. Це питання також частково вирішено. Але нещодавно стався дуже прикрий випадок – на двох вулицях, де щойно закінчили ремонтні роботи, якісь зловмисники виляли на дорожнє полотно рідину, яка зруйнувала асфальтне покриття. Міліція займається пошуком зловмисників.

Одним з найважливіших завдань, зазначив А. Садовий, яке постало перед управлінням, є підготування до Чемпіонату з футболу Евро-2012. Львів'яни доклали багато зусиль, щоб виконати усі вимоги комісії з підготування чемпіонату. Вже прийнято рішення, що Львів включений до списку міст-учасників змагань.

Наразі місто готується до виборів президента України. Його адміністрація намагається надати усім рівні можливості для ведення передвиборної кампанії, залишаючи право вибору за громадянами міста. *(Прес-служба Генерального консульства України в Нью-Йорку)*

Різдво приносить дух єднання

У передсвятковій пошті „Свободи" виявився цікавий лист від Віталія Липця з Волині. Він знайшов ідеальний спосіб досягнення згоди і громадської солідарности в сьогоднішньому українському суспільстві – такому неврівноваженому в соціяльно-економічному розумінні і вкрай дезінтеґрованому в розумінні партійно-політичному. Мовляв, президентські вибори треба було призначати не на 17 січня, а на 7-ме, на саме Різдво Христове, бо це свято, незважаючи на тяжкий психологічний спадок, котрий залишила по собі безбожна совєтська імперія, приносить в Україну особливу атмосферу порозуміння між різними людьми, піднімає їх над усіма буденними справами і проблемами, відкриває перед очима і душами те високе і вічне, котре об'єднує, кажучи словами Тараса Шевченка, „живих і мертвих, і ненароджених".

При всій нездійсненності такої пропозиції, сама думка – гарна і зрозуміла. Сьогодні вже неможливо уявити людський світ без цього свята, неможливо уявити міста і села в різних куточках землі без різдвяних ґірлянд і ялинок, але найголовніше – Різдво Христове справді випромінює ясний і цілющий дух, так потрібний непевним теперішнім часам. Тому скрізь, в кожній християнській країні так щиро чекають цих днів, і не лише діти з огляду на подарунки, але й усі без винятку, усі покоління – всім потрібна ця невимовна небесно-земна радість. „Нова радість стала, яка не бувала!...".

Далі той самий автор зауважує у своєму листі, що Різдво з'єднувало б наш світ ще більше, якби не було різниці в календарі, бо вона утворює невидимий, але відчутний кордон між людьми і народами. Теж досить слушна думка, хоч тут варто уточнити, що не йдеться про „кордон" між православними і католиками: за новим стилем, тобто за григоріянським календарем, який став світським, день народження Ісуса Христа святкують не лише в римо-католицьких і в більшості протестантських церков, але й вельми значна частина православних, на чолі з Вселенським Патріярхом. Разом вони складають понад 80 відс. християн (усіх християн у світі – понад 2 млрд.). Старого стилю (юліянського календаря) традиційно дотримуються Українські Православні і Греко-Католицька Церкви, окрім них – також Російська, Сербська, Грузинська та Єрусалимська Православні Церкви.

Все ж календарна різниця не має ніякого значення на тлі ґрандіозного факту вселюдської історії – поділу часу на дві частини – до Христа та після Його пришестя. За цим поділом стояли фундаментальні зрушення, значення яких неможливо переоцінити: прихід Сина Божого на землю і віра в Нього мали і проодовжують мати визначальний вплив на щоденне буття багатьох народів – на їхні мораль і світогляд, освіту, філософію і мистецтво, звичаї та обряди.

Звичаями та обрядами не треба нехтувати, бо вони є одними з концентрованих виразів і символів віри. Навіть різдвяні подарунки і вітальні листівки. І в тому, що „зматеріялізована" Америка щороку побиває рекорди з кількости різдвяних листівок і протягом грудня витрачає п'яту частину місячного бюджету на подарунки, треба вбачати спосіб висловлення радости від приходу Різдва Христового.

Що ж до України, то будемо сподіватися, що святкові дні витворять в країні таку добру атмосферу духовного єднання, котра не розсіється й до початку президентських виборів.

Усіх наших читачів, усіх українців у світі – з Різдвом Христовим і Новим роком!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Просто відомий чи й славний?

Пропам'ятна дошка гетьмана Павла Полуботка в Чернігові.
Фото: Вікіпедія

29 грудня 1723 року в петербурзькій Петропавлівській фортеці помер наказний гетьман Павло Полуботок. Постать історична, помітна, але водночас мовби роздвоєна, мовби зіткана з двох несумісних якостей: одна його вивищувала над тогочасним суспільним поземом, друга – змушувала сумніватися в його людських та громадських чеснотах. Наприклад, Олександер Лазаревський, один з наших найавторитетніших знавців козацької доби, вважав П. Полуботка надміру заанґажованим у приватні інтереси, надміру спраглим особистого багатства. Може, й так, але ж хіба не краще, коли в Україні ставав багатим свій, українець, а не москаль чи поляк?

П. Полуботок вже й народився не бідним. Його батько Леонтій, переяславський полковник, володів полями, лісами й озерами по Чернігівщині і Переяславщині, а згодом примножив маєтки, оженивши сина на улюбленій племінниці гетьмана Івана Самойловича. Проте невдовзі ця наближеність до гетьманського двору обернулася для Полуботків злим боком.

Амбітний і авантюрний І. Самойлович мав намір відібрати від Петра Дорошенка й Правобережну Україну і зробити гетьманську булаву спадковою. Та, перегнувши палку в оподаткуванні посполитого козацтва, викликав опір і бунт, внаслідок якого опинився, разом з сином Яковом, в Сибіру.

Новий гетьман, а це вже був Іван Мазепа, від самого початку не мав повного довір'я до Полуботків. А тут ще додалася ця темна справа: чернець Соломон зфабрикував фальшиві листи від гетьмана до польського короля – аби скомпрометувати І. Мазепу перед російським царем.

Підозра падала на родину І. Самойловича, в тому числі – й на Полуботків, котрі до неї належали через одруження Павла на Евфимії Самойловичевій. На якийсь час гетьман І. Мазепа відібрав від Полуботка-старшого полковництво і навіть тримав обидвох підозрілих під вартою, але згодом подобрішав, оцінивши в Полуботкові-молодшому гострий розум та енерґійну вдачу.

Коли в 1704 році помер чернігівський полковник Юхим Лизогуб, І. Мазепа віддав цей пост П. Полуботкові, та це вже не зменшило відчуження між ними. Не дивно, що коли восени 1708 року гетьман І. Мазепа став спільником шведського короля Карла XII, П. Полуботок запопадливо задемонстрував свою вірність Петрові І, негайно прибувши до Глухова на скликану царем таємну нараду. Був майже певен, що гетьманська булава потрапить у його руки. Але Петро І, обпікшись на гарячому, тепер дмухав на холодне, не довіряючи занадто енергійному і занадто розумному козацькому полковникові. Гетьманом став стародубський полковник Іван Скоропадський.

Та не забув цар і про П. Полуботка, подарувавши йому Мазепине містечком Любеч, з довколишніми лісами та озерами, і низку сіл, котрі раніше належали племінникові І. Мазепи Іванові Обидовському. П. Полуботок перетворився у великого багатія, активного підприємця-комерсанта, котрий споруджував млини і ґуральні, успішно торгував збіжжям, горілкою та тютюном.

Ця зовсім не політична діяльність дещо приспала пильність Петра І, й коли влітку 1722 року тяжко хворий І. Скоропадський, відчуваючи близьку смерть, доручив П. Полуботкові гетьманські обов'язки, цар підтримав це рішення, і хоч не скріпив його офіційною печаткою, кипуча енерґія чернігівського полковника негайно виказала недвозначну політично-патріотичну спрямованість.

За своїми намаганнями відновити в гетьманаті порядок і законність, ясні взаємини між суспільними верствами він, властиво, був послідовником І. Мазепи. І не в меншій, а може, ще й у більшій мірі – проукраїнським. Та це були страшні роки руїнницької діяльности в Україні створеної Петром І ще за гетьмана І. Скоропадського Малоросійської колеґії на чолі з генералом Степаном Вельяміновим.

Зударилися діяметрально протилежні інтереси: П. Полуботок прагнув відновити гетьманське самоврядування, С. Вельямінов – остаточно його донищити. Прийшло до заборони самого слова „Україна". Московські варвари розоряли українські села – саме тоді виникла народна приповідка „москаликисоколики поз'їдали наші волики, а як вернуться здорові, поз'їдають і корови", – а тим часом козаки десятками тисяч гинули, будуючи канали в північних російських болотах.

І вирушив наказний гетьман П. Полуботок до Петербурґу, щоб особисто поскаржитись цареві на беззаконня С. Вельямінова. Що було далі – знаємо з народних переказів, пісень і віршів. Зустріч відбулася, але не в імператорських палатах, а в казематі Петропавлівської фортеці – остання розмова Петра І і в'язня-українця. За Тарасом Шевченком, сказав П. Полуботок:

„...Царю проклятий, неситий,
Гаспиде лукавий!
Що ти зробив з козаками?
Болота засипав
Благородними кістками!
Поставив столицю
На їх трупах катованих!
І в темній темниці
Мене, вольного гетьмана,
Голодом замучив...".

Є й така леґенда – ніби Петро І прийшов у фортецю миритися з гетьманом, але П. Полуботок гордо кинув йому: „Тільки Бог нас розсудить, й то дуже скоро...". Так воно й сталося: по смерті гетьмана цар прожив тільки один місяць...

П. Ч.

ПОСТАТІ

Багатокультурність як феномен суспільного розвитку

Про життя і діяльність сенатора Павла Юзика

Ярослав Пилинський,
директор Київського представництва Інституту Кенана

Важливою спонукою для вироблення української системи координат, без якої не можна успішно змоделювати власну українську картину світу – бачення світу крізь себе і розуміння світу в собі – можуть стати життя і діяльність Павла Юзика – українця і сенатора Канади, професора університету Манітоби. Осмислення діяльности цього визначного канадця у сучасній Україні буде виконанням заповіту великого Тараса Шевченка, який, ніби передбачаючи наші сьогоднішні проблеми, закликав і чужого научатись, і свого не цуратись.

Як свідчить офіційний сайт Архіву Канади, майбутній сенатор П. Юзик народився у родині українських переселенців 24 червня 1913 року в містечку Пінто у Саскачевані, поблизу Естевану. Основну освіту П. Юзик здобув у Саскатуні, де завершив середню школу, а згодом, у 1932 році – і коледж з найвищими відзнаками. Навчаючись у школі та коледжі, він багато уваги приділяв не лише навчанню (одержав відмінні оцінки на випускних іспитах і особливо відзначився успіхами в математиці та фізиці), а й фізичному загартуванню – грав у гокей, кошиківку, раґбі, футбол, а також був членом команди з бігу на короткі та довгі дистанції.

У 1932-1933 роках П. Юзик навчався у Вчительському коледжі міста Саскатун, був капітаном чоловічої футбольної команди та тренером жіночої команди з кошиківки. Після коледжу на нього чекало перше серйозне випробування: молодий учитель П. Юзик надіслав письмові звернення у 77 місць – і звідусіль одержав відмови. Хоча він закінчив навчання з відзначенням і одержав диплом учителя, проте жодна з англомовних громад, яка мала вчительські вакансії, не прийняла його, бо для них він був чужинцем, якому вони не хотіли довірити майбутнє своїх дітей.

„Вони справді називали нас богунками та чужинцями, що в результаті змінило мою українськість. І тоді я сказав собі, якщо вони мене – народженого у Канаді називають чужинцем, то щось у цій Канаді треба міняти", – згадував пізніше П. Юзик. Все ж згодом знайшлася праця вчителя в українській громаді поблизу Гафорду у Саскачевані. Там він також провадив позакласні години з української мови та брав активну участь у культурному житті громади.

Праця в школі навчила його не лише спілкуватися з дітьми, але й виховала у нього толерантне ставлення до людей з різними характерами і поглядами на життя, допомогла зрозуміти, що освіта і виховання можуть змінити як окрему людину, так і ціле суспільство.

Здобутий досвід згодом вивів його на іншу дорогу, що стала початком його наукової діяльности – вивчення культурного життя Канади, а також діяльности державної – на посаді сенатора у вищому законодавчому органі Канади.

У 1939 році П. Юзик очолив оркестру та хор Української національної молодіжної федерації у Редбері, Саскачеван. В 1942 році добровільно вступив до канадської армії та упродовж двох років працював викладачем у розвідницькій школі. Згодом повернувся до університету, де здобув ступінь бакалавра з фізики та математики, а ще за пару літ здобув також ступені бакалавра та маґістра з історії. Протягом наступних років П. Юзик на замовлення Історичного товариства цієї провінції дослідив історію поселення українців у провінції Манітоба. У 1953 році цю працю було опубліковано під назвою „Українці у Манітобі. Соціяльна історія". У 1958 році він здобув ступінь доктора філософії в університеті Мінесоти.

4 лютого 1963 року розпочалася урядова кар'єра П. Юзика, коли його було призначено сенатором до верхньої палати парляменту Канади. Як свідчать сухі рядки архівної довідки, працюючи у Сенаті, д-р П. Юзик зосередився переважно на сфері багатокультурности, прав людини, зовнішньої політики та національної безпеки.

У своїх мемуарах, нещодавно виданих в Україні, Анатолій Романюк згадує, як, ставши сенатором, П. Юзик активно продовжував свою діяльність в українській громаді, але тепер уже з набагато сильніших позицій. Найвиразніше він виявив себе в політиці так званої багатокультурности Канади.

Королівська комісія в справах федерального устрою Канади, до якої, між іншим, входив професор Ярослав Рудницький, створила сприятливі умови для становлення багатокультурности в Канаді. Але певні юридичні положення – це одна справа, а їх концептуалізація, законодавче оформлення і впровадження в життя, координація зусиль і мобілізація громадської думки – зовсім інша.

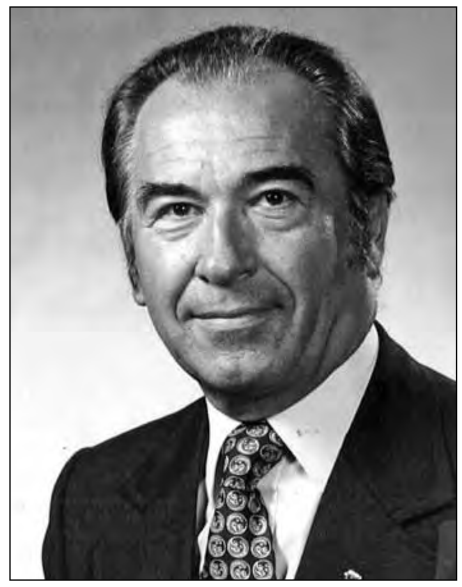
Саме в „прикладній" політиці багатокультурности сенатор відіграв поважну, можна сказати, історичну ролю на цьому етапі канадської історії, на переході від „народу з двома націями – французькою й англійською – та тубільним населенням" до поліетнічного, багатокультурного суспільства.

Сенатор П. Юзик був завзятим будівничим саме такої Канади. Він діяв у 1960-1970-ті роки, коли Канада ще була країною двох націй (французької й англійської), а іміґрантські меншини походили переважно з Европи й тому легко інтеґрувалися в канадське, переважно англо-саксонське суспільство. З погляду збереження українського етносу, його культури й мови, така політика себе виправдувала. Певні успіхи вона принесла, коли йшлося про фінансування деяких культурних установ з федерального бюджету чи про двомовні (українсько-англійські) школи в степових провінціях Канади.

Сенатор П. Юзик виклав своє політичне кредо у збірці статтей і виступів, виданих у 1973 році під назвою „Для кращої Канади". Серед різних політичних питань Канади, як внутрішніх, так і зовнішніх, значної ваги він надає саме питанню багатокультурности країни. В цьому відношенні він ішов попереду свого часу, пророкуючи, що Канада стане багатоетнічною державою. Це далеко не було очевидним, коли він виступив у Сенаті з промовою з нагоди його номінації як сенатора в 1964 році, коли Канада була ще державою двох націй.

Історія з запровадження у Канаді багатокультурности є повчальною для нас, українців, ще й тому, що вона вчить: по-перше, ніхто не встановлює демократію та раціональні рівноправні стосунки згори і одномоментно, а досягається це рухом знизу і тяжкою тривалою працею однодумців; по-друге, закони можна і треба постійно вдосконалювати і пристосовувати до вимог суспільного розвитку; і по-третє – зміни на краще можливі, якщо за них щиро та сумлінно боротися.

У вступі до збірки „Для кращої Канади" П. Юзик наголошував: „Хоча насправді тяжко вповні досягти ідеалів справедливого суспільства, все ж варто за це боротися. Якщо таке суспільство керується універсальними принципами свободи і демократії, правди і справедливости, рівности і братерства, то очевидно, що всі члени такого суспільства матимуть з того величезну користь. Мир і гармонія, які в цьому разі будуть забезпечені суворим дотриманням цих принципів, стануть рушіями проґресу, процвітання та втілення заповідей Божих…

Сенатор Павло Юзик

Закінчення – в наступному числі тижневика

Спадщина відомого славіста Якова Гурського служить Україні

ОСТРОГ, Рівненська область. – Інститут дослідження української діяспори Національного університету „Острозька академія" готує наукові праці, присвячені різним аспектам життя закордонних українців, проводить наукові конференції, видає і перевидає книги, щоб українці мали можливість ознайомитися з ними.

Створено бібліотеку, в якій є багато цінних, а часом – унікальних видань. Ними користуються не лише острожани, а й гості з Рівного, Києва, Дрогобича, Тернополя, Івано-Франківська, Запоріжжя, Луцька та інших міст. З найбільших надходжень від благодійників в бібліотеці зформовано окремі колекції.

Одна з них належить відомому вченому-славісту Якову Гурському, життя якого пов'язане з американським та українським науковим світом. В Америці Я. Гурський був багатолітнім професором Сиракюзького університету, де очолював департамент слов'янських мов та літератур, дійсним членом Української Вільної Академії Наук, наукових організацій, автором та редактором низки праць.

Народився вчений 4 листопада 1923 року у селі Жолдаки, що в Конотопському районі, закінчив педагогічну школу в Конотопі. Після Другої світової війни разом з родиною виїхав на Захід, де жив в таборах для „переміщених осіб".

У Мюнхені в 1950 році закінчив Український Вільний Університет, де в той час викладали видатні представники української академічної науки Дмитро Чижевський, Дмитро Дорошенко та ін. Після закінчення університету Я. Гурський переїхав до США, де захистив дисертацію у Пенсильванському університеті, осягнувши ступінь доктора філософії в галузі слов'янської лінґвістики. Він був секретарем, а потім другим заступником президента УВАН. У 1991-1993 роках проф. Я. Гурський викладав спеціяльний курс сучасної української літературної мови в Міжнародній школі україністики в Києві.

Вчений-славіст Яків Гурський

Я. Гурський залишив по собі величезну бібліотеку, книги з якої дружина вченого-славіста Валентина Гурська пересилає до Острозької академії. Вже передано більшу частину книгозбірні, що дозволило створити окрему особову колекцію Я. Гурського. Це – низка довідкових видань (енциклопедії, понад 60 словників), книги з історії українського мовознавства, історії слов'янських мов, лінґвістики, мовознавства, літературознавства, мовної стилістики, методична література для мовознавців.

Величезне значення для дослідження творчости Я. Гурського мають унікальні архівні матеріяли, які є складовою частиною колекції.

Ольга Хеленюк

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Окружний комітет відділів УНС Північного Ню-Джерзі провів осінні організаційні збори

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. — 13 листопада Окружний комітет УНС Північного Ню-Джерзі провів у приміщенні Головної канцелярії УНС свої осінні організаційні збори.

Збори відкрив голова Окружного комітету Північного Ню-Джерзі Стефан Вельгаш, який представив присутніх членів Головного уряду УНС — другого заступника президента Михайла Козюпу, головного секретаря Христину Козак, і головного радного Евгена Осціславського. Він також попросив присутніх однохвилинною мовчанкою вшанувати пам’ять членів 42-го Відділу Північного Ню-Джерзі, Василя Марущака і Юліяна Котляра, які відійшли у Божу вічність.

Х. Козак першою звернулася до зібраних представників Відділів УНС Північного Ню-Джерзі та повідомила про чинні тепер нижчі оплати грамот УНС життєвого забезпечення і також про дві нові послуги: 20-річний плян життєвого забезпечення та Одноразово платну Пенсійну грамоту.

Вона також подала до відома, що Відділи УНС можуть набути для вживання на комп’ютері ілюстрації життєвого забезпечення, котрі є дуже допоміжними у здобутті нових членів для УНС.

Крім того, Х. Козак повідомила про нову братську пільгу для членів УНС, мешканців Ню-Джерзі, яка дозволяє їм придбати послуги від фірми „High Point Auto Insurance“, однієї з найкращих фірм автового забезпечення. Члени УНС значно заощадять, придбавши через згадану фірму автове забезпечення, а УНС отримає відсоток за кожну продану полісу.

Продовжуючи, Х. Козак повідомила, що в Головній канцелярії УНС усучаснено комп’ютерну систему, що є базованою на покупцях, і це дозволяє працівникам УНС відразу мати всі інформації про всі забезпеченеві поліси клієнта. І також повідомила про те, що УНС затруднив спеціяліста з маркетинґу, котрий вдосконалить способи пропаґування товарів УНС.

На закінчення Х. Козак повідомила, що вже розпочато підготування до 37-ої Конвенції УНС, яка відбудеться 20-23 травня 2010 року в Центрі спадщини на Союзівці в Кергонксоні, Н.Й.

С. Вельгаш, голова Окружного комітету Північного Ню- Джерзі, сказав про організаційні успіхи округи у перших дев’яти місяцях 2009 року. Продано поліси на загальну суму 1.218 млн. дол. — найвищу серед всіх округ УНС.

Одначе, коли мова про кількість проданих грамот, то вона становила всього 12 відс. річної квоти округи, і придбано 12 нових членів для УНС. Організаторами, які придбали нових членів, були: Е. Осціславський (вісім членів) і Оксана Тритяк (три) і С. Вельгаш (одного).

С. Вельгаш підкреслив, що в окрузі в перші дев’ять місяців 2009 року продано пенсійних грамот на суму 3.2 млн. дол., що встановило річний рекорд Округи Північного Ню-Джерзі.

Від імені Окружного комітету Північного Ню-Джерзі він відзначив Оксану Станько за її успіхи. О. Станько продала 28 пенсійних грамот і здобула 1.93 млн. дол. для УНС та стала найкращим продавцем цього року. Він також сказав, що похвала належиться Стефанові Вохові, який є на другому місці, продавши 19 поліс на суму 670, 000 дол.

С. Вельгаш також підкреслив деякі факти звіту Роми Лісович, головного касира УНС, в якому вона стверджує, що 2009 рік був успішним для УНС. Прихід з премій підвищився до нового рекорду понад 20 млн. дол., а загальна сума майна досягла найвищого рівня в історії УНС, що на 30 вересня становило 98.8 млн. дол.

Р. Лісович у своєму звіті вказала, що надвишка УНС зросла до понад 5 млн. дол., у той час, коли багато забезпеченевих фірм і братських організацій зазнали втрат у своїх надвишках. Також підкреслено у звіті, що інвестиційне портфоліо УНС залишається сильним і приносить в загальному 6 відс. приходів — в той час, коли інші забезпеченеві фірми зазнають втрат.

На закінчення зборів Х. Козак повідомила, що УНС шукає осіб, які хотіли б стати професійними продавцями. УНС також заплатить за їхні курси. Вона підкреслила, що незалежні продавці є дуже успішними в продажі продуктів УНС, та додала, що члени УНС повинні також продавати поліси УНС.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 456-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 456-ий з’єднається з відділом 461-им, секретарем якого є

МИРОН ҐРОХ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Myron Groch
16 Kevin Dr., Fonthill, ON
Canada, L0S 1E4
(905) 892-4336

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 358-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року, відділ 358-ий з’єднається з відділом 102-им, секретарем якого є

д-р ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Dr. Zenon M. Holubec
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541
(440) 888-9995

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 66-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 66-ий з’єднається з відділом 367-им, секретарем якого є

ХРИСТИНА ДЗЮБА

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Christine Dziuba
36 Cloverdale Road
Rochester, NY 14616
(585) 621-5230

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 200-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 200-ий з’єднається з відділом 88-им, секретарем якого є

СТЕФАНІЯ ГАВРИЛЮК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Stephanie Hawryluk
53 Michael Dr.
P. O. BOX 174, Cottekill, NY 12419
(845) 687-7033

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 307-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 307-ий з’єднається з відділом 238-им, секретарем якого є

СТЕФАНІЯ МАЙКУТ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Stephania Majkut
51 Hartford St.
Dover, MA 02030
(508) 785-2064

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Перебування в Америці гостей з Українського Католицького університету

Учасники академії в Ню-Йорку (сидять зліва): Мая Волошин, Ірина Залужна, Орест Кизик, Микола Галів, Ярослава Ґудзяк, Ярослава Рубель, Неля Анжеєвська, (стоять): Роман Цвиль, Роман Кизик, Андрій Ленцик, Деніел Шиманський, Анна Шпук, д-р Тарас Добко, о. Майкл Пері, Андрій Курочка, Оксана Лопатинська, Марія Чабан, Мотря Мілянич.

ЧИКАҐО. – Дві події, що відбулися у листопаді, засвідчили відданість української громади у США справі дальшого розвитку Українського Католицького університету (УКУ). 7 листопада 80 гостей прибули до Василіянського духовного центру у Фокс-Чейс-Менор, Пенсильванія, на прийняття і презентацію, організовану Українською Католицькою Освітньою Фундацією (УКОФ), організацією „Філядельфійські приятелі УКУ“ і Товариством українців-католиків „Свята Софія“.

Перший проректор УКУ д-р Тарас Добко виступає у Філядельфії.

Вели програму Тарас Левицький – голова комітету організації „Філядельфійські приятелі УКУ“, і д-р Леонід Рудницький – голова Товариства „Свята Софія” у США, який виголосив слово про Митрополита Андрея Шептицького і Патріярха Йосифа Сліпого.

8 листопада в Чикаґо понад 190 гостей прийшли до Українського культурного осередку на шостий благодійний обід на користь УКУ, який організували „Чикаґські приятелі УКУ“ та УКОФ. Ведучим імпрези був Олег Караван – голова комітету „Чикаґські приятелі УКУ“. На обох імпрезах виступили доповідачі з УКУ, які говорили про досягнення та пляни університету.

Гості також оглянули виставку фотографій Митрополита А. Шептицького та Патріярха Й. Сліпого, що були зібрані з різних громадських та приватних архівів.

Головним доповідачем у Філядельфії та Чикаґо був д-р Тарас Добко, перший проректор УКУ. Ще одним промовцем був Андрій Курочка, який закінчив УКУ у 2000 році і тепер працює керівником проєктів Відділу розвитку УКУ.

На імпрезі в Чикаґо слово мали також представники місцевої громади – Владика-емерит єпархії св. Миколая Інокентій Лотоцький, який передав на потреби університету 10 тис. дол., о. Олег Кривокульський, який склав від парафії свв. Володимира і Ольги 5,000 дол. Чека на 25 тис. дол. від Фундації „Спадщина” передав Юліян Куляс. 25 тис. дол. також передала Ореста Фединяк – голова Фундації Українсько-Американської Федеральної кредитної спілки „Самопоміч”. Д-р Андрій Левицький пожертвував 20 тис. дол. від Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів. У Чикаґо було зібрано для УКУ понад 100 тис. дол.

Президент УКОФ Деніел Шиманський подякував меценатам та добродіям за підтримку університету, а також усім, хто долучився до успішного проведення добродійного обіду.

* * *

НЮ-ЙОРК. – Приятелі Українського Католицького університету (УКУ) та Українська Католицька Освітня Фундація (УКОФ) організували 1 листопада в Українському Народному Домі святкову імпрезу, щоб вшанувати світлу пам’ять і спадщину засновників університету та представити нові досягнення і майбутні пляни УКУ.

Це був вже шостий щорічний обід, на який цього року прийшли понад 150 гостей. Член Ділового комітету Микола Галів та співголова комітету Андрій Ленцик розпочали академію доповідями про здобутки, вплив та історичну спадщину видатних подвижників Української Католицької Церкви – Митрополита Андрея Шептицького та Патріярха Йосифа Сліпого. Гості також мали нагоду оглянути виставку фотографій, яку підготували члени комітету під керівництвом Ореста Кизика.

В другій частина програми першим промовцем був А. Курочка – керівник проєктів Відділу розвитку УКУ.

Головне слово виголосив проректор д-р Т. Добко, який вже 11 років працює у цьому науковому закладі. Він наголосив, що УКУ розвивається як незалежний університет, і така модель університетського самоврядування є рідкісною для України, де вищі освітні заклади здебільшого фінансуються урядом та мусять діяти у рамках освітніх стандартів, визначених державою.

УКУ бачить своє завдання у вихованні свідомої молодої людини з самостійним і критичним мисленням, яка буде готова займати відповідальні позиції і творити не тільки своє особисте життя, але також релігійне, громадське, культурне і політичне життя, плекати культуру свободи, гідности, релігійної і політичної толерантности.

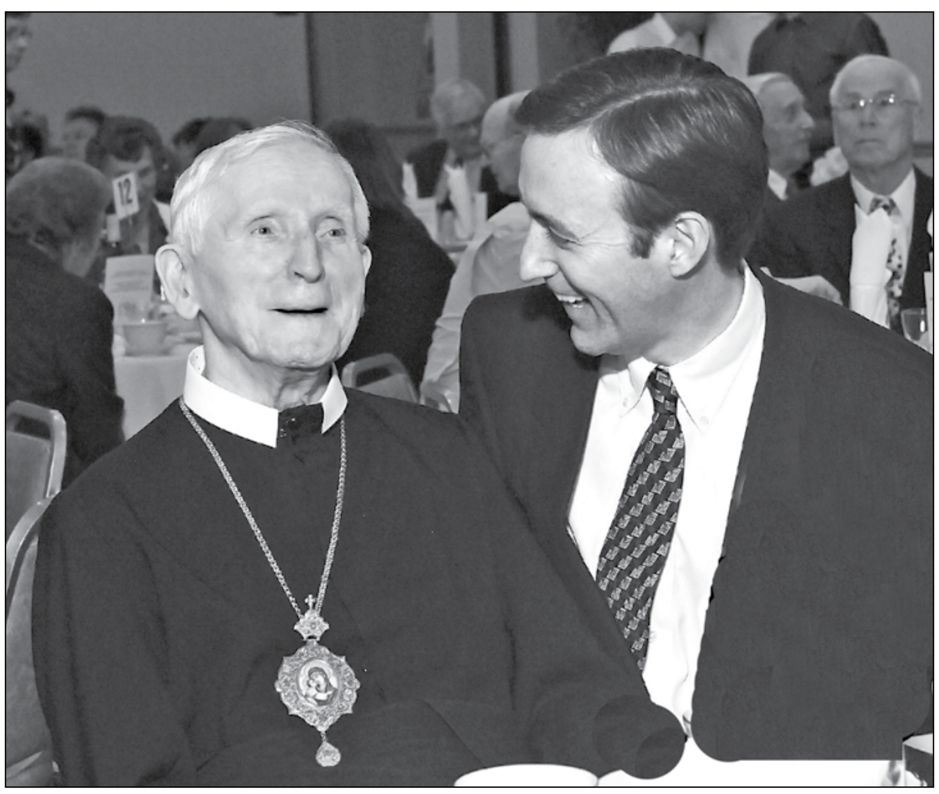
Цього року вступ на імпрезу був вільний, а витрати покрив анонімний меценат. Присутні пожертвували понад 230 тис. дол. на користь університету.

Найбільші дари склали: Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Ню-Йорку (50 тис. дол. – на доповнення суми, складеної за шість років до 455 тис. дол.), д-р Михайло Клюфас (50 тис. дол.), Стефан і Володимира Сливоцькі (25 тис. дол.), MRI of New England (20 тис. дол.), д-р Ірена Клюфас та Лідія Клюфас-Ткач (по 10 тис. дол.). У 2007 році родина Клюфасів пообіцяла дати на УКУ 1 млн. дол. протягом 10 років.

За підсумками О. Кизика, приятелі УКУ з Ню-Йорку та околиць за минулі шість років пожертвували на УКУ понад 1,6 млн. дол. під час щорічних добродійних обідів.

Президент УКОФ Деніел Шиманський у заключному слові висловив особливу вдячність усім, що причинились до святкової програми, і підкреслив, що імпреза була достойним вшануванням основоположників УКУ Митрополита А. Шептицького і Патріярха Й. Сліпого.

Матвій Матущак

Президент УКОФ Деніел Шиманський і Владика Інокентій Лотоцький під час благодійного обіду в Чикаґо.

Підтримати УКУ можна через УКОФ у США (Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622; тел.: 773- 235-8462; електронна пошта: ucef@ucef.org, сторінка в Інтернеті: www.ucef.org. Телефон в Канаді: 416- 239-2495.

Нові книжки д-ра Л. Онишкевич – важлива подія

Д-р Лариса Онишкевич під час презентації у Філядельфії.
Фото: Маріяна Вакуловська.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 6 грудня в Українському Освітньо-Культурному Центрі відбулася презентація двох нових книжок добре відомої нашій громаді дослідниці драми і театру, літературознавця, колишньої голови Наукового Товариства імені Шевченка в Америці д-ра Лариси Онишкевич. Найновіша з презентованих книг – це тількищо виданий у Львові, у видавництві „Літопис“, солідний том зібраних праць Л. Онишкевич, який називається „Текст і гра“.

Недавно в якійсь статті натрапила я на статистику: мовляв, скільки в европейських країнах припадає книгарень на кожних 100 тис. населення. Автор робив далекойдучі висновки: Франція має порівняно більше книгарень, ніж інші европейські держави, а це щось говорить про рівень культури. Але якби таким мірилом міряти українську діяспору в США, то було б дуже сумно. На всю Америку нема ні одної української книгарні, хоч кількість українців доходить майже до 1 млн. осіб. Це мова, очевидно, про справжні книгарні, де можна замовити бажану книжку, а не про крамниці, які поруч вишивок, писанок і куті з медом ставлять на показ кілька дитячих книжок...

Український інтеліґент, який бажає довідатись про нововидану книжку, купити її або бодай подивитися на неї, має певні труднощі. Справжні книголюби і професійно зацікавлені книгами люди знають, що книги можна замовити через інтернет. Але треба визнати, що це вимагає деякого труду, а наш читач, як відомо, – летаргічний і лінивий, йому треба подати в руки готову книжку... Тому такі важливі для українських книголюбів презентації нових книжок.

„Текст і гра“ в першій частині розглядає напрямки (модернізм, екзистенціялізм) і теми модерної української драми (Переяславська угода, Визвольні змагання, Голодомор), а також вибрані п’єси Івана Франка, Лесі Українки, Володимира Винниченка, Миколи Куліша, Івана Кочерги, Юрія Косача, Людмили Коваленко, Ігоря Костецького, Богдана Бойчука, Олександра Левади, Миколи Щербака, Валерія Шевчука і Віри Вовк.

А в другій частині книжки авторка пише про сучасну працю театральних колективів в Україні, на сценах Америки і подає критичний погляд на бачені нею вистави театру ім. Марії Заньковецької у Львові. театру ім. І. Франка в Києві, а також театрів у Херсоні, Луцьку і таких театральних колективів, як театр ім. Леся Курбаса, Студія слова Лідії Крушельницької і Мистецька група „Яра“ при театрі „ЛяМама“ в Ню-Йорку.

Друга презентована книжка – англомовна. Вона віддзеркалює ще одну, дуже важливу сторону діяльности Л. Онишкевич. Я не знаю іншого вченого з української діяспори, який з таким запалом і успіхом намагається нести в світ, на міжнародну арену, проблематику українознавства. Л. Онишкевич віддавна дбає про те, щоб українська тематика була заступлена на наукових конференціях, щоб переклади української літератури появлялися в загальних англомовних антологіях, щоб англомовні журнали були форумом для наукових статтей на українську тему. Наприклад, восени 2006 року заходами Л. Онишкевич журнал „Slavic and East European Journal“ присвятив ціле число статтям про проблеми української культури.

Презентоване читачам нове видання називається „Contemporary Ukraine on the Cultural Map of Europe“ і вийшло воно на початку 2009 року у відомому американському видавництві „M.E. Sharpe“, з ініціятиви і за редакцією Л. Онишкевич, при редакційній допомозі Марії Ревакович і за фінансової підтримки Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці.

У наш час, коли сусіди України стали членами об’єднаної Европи, українців дуже хвилює факт, що нас почали причисляти не до Східньої Европи, а до Евразії. Ми рішуче не хочемо бути причіпкою до величезного евразійського континенту, домінованого Росією. Але не досить доводити, як це часом роблять наші земляки, що географічний центр Европи позначений якимсь стовпом на території України. Україна завжди була і далі є між сходом і заходом. Наша славна поетка Ліна Костенко має вірш, який починається словами: „Ми прилетіли вранці у Европу“ – а говорить вона про політ з Києва до Варшави! І вона не єдина, що відчувала цю різницю між СРСР, частиною якого була тоді Україна, і нехай навіть комуністичною тоді, але таки европейською Польщею. Бо бути европейцем – це питання ментальности, а не тільки географії.

Підготовлений Л. Онишкевич том зібрав під одніею обкладинкою праці найвидатніших сьогоднішніх істориків, політологів, юристів, культурологів, літературознавців, соціологів, мистецтво- і музикознавців, які розглядають проблему шукання Україною своєї ідентичности на шляху між Сходом і Заходом: тут є статті про історичну спадщину, про релігійний плюралізм, про змагання за людські права і ґендерну рівноправність, про сучасну українську літературу, як дзеркало української реальности, про сучасне українське кіно, музику, і дражливе питання мовної ідентичности.

Англомовна книга, підготовлена Л. Онишкевич, – це одне з найкращих нових видань про Україну, що появилися англійською мовою. Книжку цю варто придбати всім студентам американських університетів, вона також може бути гарним подарунком американським приятелям, які цікавляться проблемами Східньої Европи.

Презентація книг Л. Онишкевич зібрала 50 осіб і залишила по собі надзвичайно позитивні враження. Захід цей був спонзорований філядельфійським осередком НТШ-А, від імені якого програму відкрив його голова д-р Ярослав Заліпський.

Д-р Василь Махно, голова Видавничої комісії НТШ-А, заходами якої появилися обидва видання, пригадав присутнім основні дані про науковий силует Л. Онишкевич – доктора філософії Пенсильванського університету, колишнього викладача в університеті Ратґерсу, фулбрайтівського стипендіята і професора-гостя у Львівському університеті, автора 150 різноманітніх літературознавчих праць.

Презентація почалась від англомовної книжки. В. Махно звернув увагу на „нагальну і постійну потребу“ пригадувати англомовному науковому світові про те, що Україна є і відчуває себе частиною Европи.

Академік Леонід Рудницький, який тількищо повернувся зі Львова, де був наново обраний головою Світової ради Наукового Товариства ім. Шевченка, прочитав рецензію на англомовний збірник двох дійсних членів НТШ в Україні, Остапа Середи і Христини Чушак, надруковану в найновішому випуску „Вісника НТШ“, що виходить у Львові. Рецензенти підкреслюють важливість для України цього англомовного видання.

Академік Л. Рудницький вручив Л. Онишкевич привезену зі Львова медалю НТШ для відзначення її великого вкладу у відродження української науки за останні два десятиліття.

Презентуючи другу книжку – „Текст і гра“, В. Махно звернув увагу, що цей доробок багатьох літ праці і життя Л. Онишкевич здобуває в Україні високу популярність і вже навіть став навчальним посібником на катедрі театрознавства Львівського університету.

Л. Онишкевич розповіла, що все життя, від докторської дисертації починаючи, присвятила українській драмі. Але спершу треба було зібрати потрібні тексти, бо антології української драми були великою рідкістю, а деякі автори-драматурги, як, наприклад, Ю. Косач, навіть самі не мали всіх текстів власних своїх драматичних творів. Л. Онишкевич зібрала і видала тексти драм в таких книгах, як „Близнята ще зустрінуться“ (1997), „Антологія модерної української драми“ (1998) і „Голодомор“ (2008). А тоді прийшов час на дослідження цієї важливої ділянки театрального мистецтва.

Драму Л. Онишкевич вважає „завершенням літератури“ і „дзеркалом даного часу“. Вона розглядає українську драму на тлі світової літератури і театру, і цю порівняльну методу завдячує, як сама ствердила, підходові свого колишнього професора в Пенсильванському університеті д-ра Наталії Пазуняк. Творчість драматургів діяспори й України Л. Онишкевич розглядає як єдиний творчий процес.

Зворушливим був виступ д-ра Н. Пазуняк, яка привітала свою колишню докторантку з її великим успіхом. Організатори і гості обдарували Л. Онишкевич букетами квітів, а присутні на залі ще довго обмінювались враженнями.

Марта Тарнавська

Під час презентації книжок д-ра Лариси Онишкевич у Філядельфії.

Ольга Кобилянська у прочитанні Марка Павлишина

Відомий австралійський літературознавець-українiст Марко Павлишин.

ТОРОНТО. – 9 листопада у приміщенні Канадсько-Української мистецької фундації відбулося чергове засідання Наукового Товариства ім. Шевченка, на якому виступив з доповіддю відомий австралійський літературознавець-українiст Марко Павлишин.

Визначні постаті XIX-XX ст. продовжують викликати загострену увагу філософів, культурологів, мистецтвознавців. У них сучасні дослідники шукають не лише „історичної правди", а й відповідей на пекучі питання сьогодення. Однією з таких центральних постатей української літератури переломної доби є Ольга Кобилянська. Переосмислення її особистости почалося з викличної студії Соломії Павличко „Дискурс модернізму в українській літературі" (1997), а знайшло надзвичайно цікаве продовження у дослідженні Тамари Гундорової „Femina Melancholica: Стать і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської" (2002).

Й ось нова інтерпретаційна пропозиція – книга відомого австралійського літературознавця-україніста М. Павлишина „Ольга Кобилянська – прочитання", що була опублікована 2008 року у Харкові.

Під час виступу М. Павлишин ознайомив численних зацікавлених слухачів з своєю глибоко продуманою і водночас оригінальною концепцією біографії та творчости талановитої письменниці.

Назвавши свою доповідь „Модерність, приватність, нація: ще раз про Ольгу Кобилянську", проф. М. Павлишин одразу окреслив три головні аспекти свого дослідження. Щодо модерности, доповідач наголосив, що існує принаймі три розуміння цього терміну.

Перше – модерн як стилістичний напрям кінця XIX-початку XX ст., що характеризується культом прекрасного, підкресленого естетизму, хворобливою неврівноваженістю та виснаженістю, еротизмом і містикою. Все це можна знайти в О. Кобилянської як репрезентанта своєї епохи (даний аспект був переконливо проаналізований Т. Гундоровою).

Другий – модерне як сучасне, що безпосередньо резонує з нашим часом, особливо з таким типовим для пост-модернізму скептицизмом щодо великих історичних нарративів. Тут М. Павлишин вперше знаходить докази такої модерности О. Кобилянської, зокрема у її романі „Земля", де непевність навколо вбивства брата братом цілком суголосна сучасному постмодерністському амбівалентному (чи „полівалентному") світовідчуванню.

Третє розуміння – модерність як історична концепція, породжена епохою Просвітництва, що визначає європейську новітню культуру як таку, пов'язане з усвідомленням автономности людини, її раціонального і критичного ставлення до суспільного ладу.

І тут, як наголосив М. Павлишин, О. Кобилянська цілком відповідає критеріям модерности, і не лише у захопленні ідеями Фрідріха Ніцше, але і в полеміці з ним. Зокрема її приваблювала ніцшеанська надлюдина, однак, вона усвідомлювала, що в реальному житті на заваді реалізації ніцшеанського ідеалу завжди стоять структура існуючого суспільства і випадковість людського досвіду.

Чи не найпереконливішим доказом останнього стало саме життя О. Кобилянської, зокрема її стосунки з Осипом Маковеєм, чому, власне, проф. М. Павлишин присвятив другу частину своєї доповіді („Приватність"). Базуючись на неопублікованих матеріялах, зокрема листах О. Кобилянської та її незакінченій повісті „Доля", М. Павлишин показав, наскільки несприятливою виявилась доля до цієї сильної, талановитої і духом незалежної жінки.

Заключний розділ доповіді було присвячено проблемі нації та національного самоусвідомлення письменниці. Почавши писати німецькою мовою, О. Кобилянська свідомо стала на шлях українства. Не останню ролю в цьому відіграло те, що власне українські літератори (Іван Франко, Михайло Грушевський) побачили в ній те, чим вона сама себе вважала, – модерну інтелектуалку, тоді як німецькі критики цінували її переважно за льокальну „екзотику".

Тема нації як свідомого вибору, що звучить у багатьох творах О. Кобилянської, є центральною темою її роману „Апостол черні". Тут письменниця висуває власну концепцію „малих кроків" у процесі націєбудівництва, а справжніми героями нації вона вважає жінок – сподвижниць у здійсненні малих, але таких важливих і практичних чинів.

У світлі нового прочитання проф. М. Павлишиним життя та творчости О Кобилянської вона сама постає перед сучасним читачем як героїня – й то великого чину, що принесла в українську літературу живий подих европейськости та модерности.

Дагмара Турчин-Дувірак

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 37-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року обов'язки секретаря 37-го відділу перебирає нова секретарка

ОКСАНА СТАНЬКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Oksana Stanko
2200 Route 10
P. O. BOX 280, Parsippany, NJ 07054
(973) 292-9800 Ext. 3039

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 214-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 214-ий з'єднається з відділом 37-им, новим секретарем якого є

ОКСАНА СТАНЬКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Oksana Stanko
2200 Route 10
P. O. BOX 280, Parsippany, NJ 07054
(973) 292-9800 Ext. 3039

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 178-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ178-ий з'єднається з відділом 238-им, секретарем якого є

СТЕФАНІЯ МАЙКУТ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Stephania Majkut
51 Hartford St.
Dover, MA 02030
(508) 785-2064

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 343-го відділу УНСоюзу.

З днем 1-го січня 2010 року відділ 343-ий з'єднається з відділом 316-им, секретарем якого є

МЕРІ СВЕРИДА

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Mary Sweryda
90 Kaplan Dr.
Rochester, NY 14617-5247
(585) 342-2089

З нагоди Різдва Христового просимо Вас застановитися над можливістю обдарувати доброчинним датком, звільненим від податків, Українську Народну Фундацію – доброчинну гілку Українського Народного Союзу – для підтримки Центру Спадщини на Союзівці, обидвох видань УНС – „Свободи" та „Українського Тижневика", або загального фонду, котрий уділяє студентські стипендії та підтримує різні почини громади тут, в діяспорі і в Україні.

Відзначили 60-річчя Пластової станиці у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — 21 листопада пластуни Філядельфії відзначили 60-річчя станиці. Збірка на ювілейну святкову зустріч відбулася о 2-ій год. по полудні в Українському Освітньо-Культурному Центрі, з молитвою і Пластовим гимном.

Писар Андрея Филипович прочитала наказ і щиро привітала всіх присутніх, особливо тих гостей, котрі приїхали здалека, щоб спільно відсвяткувати ювілей: представників головної Пластової Ради — Нілю Павлюк, Ромка Грицива, Юрія Даниліва — членів Крайової Пластової Ради; Петра Ставничого — голову Крайової Пластової Старшини (КПС); Мотрю Бойко-Вотерс, — заступника голови КПС; Ростика Слабіцького — Крайового референта сеньйорату, Данила Захарчука — члена Булави сеньйорату при КПС, Олеся Лабуньку — голову Крайової Таборової Комісії, Богдана Печеняка — кореспонденційного писаря при КПС, Андрею Жаровську — пресового референта при КПС і сестру Лідію Савків.

На ювілейній зустрічі виступає новацтво.

Вона коротко описала історію станиці і те, що на цей рік припадає 60-річчя від перших установчих зборів станиці Філядельфії, де були присутніми 23 сеньйорів та старших пластунів і пластунок.

Від того часу 18 осіб провадили Філядельфійською станицею, разом з своїми станичними старшинами. На сьогоднішний день Пластова станиця начисляє 280 членів на терені Філядельфії.

Під час формальної частини програми відбулися станичні відзначення. За працю з юнацтвом Влодко Шевчук одержав підвищення ступеня, за активну працю в Пласті, Роман Петик — відзначення св. Юрія в Сріблі.

Прочитано привіти від Митрополита Стефана Сороки, Начального Пластуна Любомира Романкова, представників українських організацій і Пластових станиць в Америці і в Україні.

Від дирекції, працівників і всіх членів представник Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" Р. Петик вручив чек на суму 5,000 дол. на потреби станиці станичній Ксені Захарчук. Він підкреслив, що цей даток є від членства кредитівки, які є членами корпорації, місія якої підкреслює етнічну силу і зацікавленість, надає постійну стабільність для української спільноти.

Представники станиці запалили символічну ватру. Новаки і юнаки сиділи довкола ватри і весело співали, а старші пластуни, пластунисеньйори, батьки і гості приємно згадували їхні ватри на таборах і різні Пластові зустрічі.

Новацтво перше виступило на святковій ватрі. Гніздові Анна Левицька і Міка Чума підготували пісні „Їжак" і „Ми музиканти з Києва" з дітьми.

Після виступу новацтва Станична К. Захарчук коротко описала історію Філядельфійської станиці, підкреслюючи, що пластуни з Філядельфії активно працюють в Пласті не лише вдома, а займають керівні пости в Окружних Таборових Комісіях, в Крайовій Пластовій Старшині та Раді, і в Головній Пластовій Булаві та Раді. Філядельфійські пластуни беруть участь в українській громадській праці.

К. Захарчук висловила щиру подяку засновникам станиці і всім, які продовжують працювати на славу і користь Пласту.

Продовжуючи програму при ватрі, мішаний загін юначок і юнаків виступив з точкою „Похорон Колобка" з 48-ої Орликіяди, щорічного Пластового змагу, який відбувається в листопаді, а цьогорічна тема була „Український театр".

Святкове слово підготував Р. Грицив, колишній мешканець Філядельфії. Він цікаво розказував про свої пластові пригоди, і як приємно тепер приїжджати на Пластові зустрічі і зустріти тих пластунів, котрі походять також з Філядельфії.

Юначки з 4-го куреня закінчили програму виступом пісень: „Молоді ми", „Чи знаєш ти" і „Не бійся жити".

Закрили свято „Новацькою молитвою", „Новацькою піснею" і „Гимном Закарпатських Пластунів". Після закриття, гості були запрошені на перекуску і на виставку архівів у домівці.

Експонати від різних Пластових з'їздів і Орликіяд, фотоальбоми з Пластових подій, прапори, книжки, і презентація фотографій на екрані прикрашали Пластову домівку.

За велику виставку архівів відповідали Євгенія Подоляк, Юрко Данилів, Слава Білас, Оленка Захарчук-Хабурська, Дзвінка Захарчук і Маруся Колодій.

Пластова станиця Філядельфії стояла як одна велика родина – три покоління членів Пласту у станиці. Гордімося тим!

Андрея Жаровська
Фото: Аскольд Сандурський,

Промовляє Петро Ставничий, голова КПС.

Юнацтво станиці на збірці.

Виступ юнаків під час святкувань.

Святкова ватра з нагоди 60-річчя Пластової станиці Філядельфії.

Творчий вечір Віри Кривої

ВОРЕН, Мишиґен. – 15 листопада в приміщенні школи парафії Непорочного Зачаття відбувся літературно-музичний вечір Віри Кривої „Жінка, що говорить віршами". Її твори не раз звучали на різних виступах чи імпрезах, та цього разу це було виняткове свято поезії і пісні.

Присутні познайомились з В. Кривою як з поетом, в доробку якої є вже три збірки творів, а в Україні вже відбулася не одна презентація її книг.

Офіційну частину вечора відкрив о. Маріо – настоятель Української католицької церкви св. Йосафата, і після вступного слова запросив для проведення спільної молитви Архиєпископа Української Православної Церкви (УПЦ) Київського патріярхату Олександра.

Після молитви прозвучали вітання поетесі від громадських організацій: від Союзу Українок Америки говорила голова округи Лідія Казевич, від Українського Народного Союзу – заступник округи Ольга Марущак, від подруг і друзів привітала поетесу Г. Білинська.

Відкрилася завіса, і вийшла ведуча вечора Руслана Пронко (ініціятор презентації) для представлення В. Кривої. Це був початок мистецької частини. Завдяки чудово складеному Валентиною Шайдою сценарію, усі мали змогу почути всю багатогранність творчости В. Кривої і переконатися, що це – стан її душі.

Сценарій складався з чотирьох частин: „Ми – українці", „Божа сила", „Без тебе життя не життя", „Гумор" і був спляновний так, що все проходило як єдине ціле, щедро переплетене піснями. Вражала професійність постановки, якою займались В. Шайда і Р. Пронко. Прекрасне оформлення сцени підготував Р. Бараник.

У мистецькій частині виступили Р. Пронко, Андрій Дутка, Михайло Дячун, Павло Писаренко, Марія Лугова, Анна Білинська, Марія Шилівська, Іванна Титула, Віталій Перець, Семен Іванов, Андрій Зазуля, Юля Янушевська, Лариса Кривченко, Рая Змійова, Олена Паливода, Таня Бродяк і Галина Яловенко з чудовим фортепіяновим супроводом музичних творів.

Стало вже доброю традицією брати участь у концертах цілими сім'ями. З приємністю хочеться подякувати Тані, Юлі та Євгенові Бедрусам, Галині і Світлані Міщанинам, Олі, Зоряні та Катерині Форошівським, Наталі, Сергієві і В. Шайдам та їхній мамі і бабусі Олені Чудакевич за участь у вечорі.

Співали діти з Школи українознавства та релігії ім. Лесі Українки при Святопокровській катедрі УПЦ. Денис Слюсар і Христина Боднарчук співали й деклямували вірші В. Кривої. Вірші читали також учні шкіл Українознавства та парафії Непорочного Зачаття.

Юрій Іщук

Учасники літературно-музичного вечора Віри Кривої.

Шановні дописувачі!

Загальним правилом щодо згадування в газеті осіб є точне подання не тільки їхніх прізвищ, а й імен. На жаль, на це правило не зважають окремі дописувачі, які подають лише ініціяли або взагалі тільки прізвища згадуваних осіб. Редакція має надію, що наші дописувачі візьмуть до уваги це зауваження. Особи, щодо яких не будуть подані їхні імена, не будуть згадані при опублікуванні дописів в тижневику.

Благодійний сніданок на користь дітей

МИЛФОРД, Ню-Джерзі. – 25 жовтня благодійна організація „Нова надія для дітей" влаштувала сніданок, щоб зібрати фонди для бідних дітей в Україні. Сніданок був дуже успішний, бо прихід становив 15 тис. дол.

Імпреза відбулася в залі католицької харитативної організації „Лицарі Колюмба". Було проведено льотерію. Марта Кокольська провадила програмою. Під час програми сестри Наталія і Надя Павлишини співали народні пісні і пісні власної композиції.

Для гостей було приготовлено буфет з великим вибором українських страв.

Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв подякував всім за щедрість. Серцем імпрези була Меріен Ольсен – ініціятор і директор благодійної організації і проєкту допомоги дітям в Україні. Ця імпреза вже стала традицією і відбувається щороку восени. Опісля вбрання для дітей, іграшки, постіль, речі щоденного вжитку подаровані дітям, відсилаються в Україну. М. Ольсен сказала, що „Нова надія для дітей", надаючи допомогу, вселяє дітям добру надію на завтрашній день.

Акція допомоги триває, й ті, хто хоче взяти у ній участь, можуть надсилати пожертви на адресу: Maryanne Olsen, 740 Plumpton St., New Milford, NJ 07646. За інформацією можна телефонувати на число: (201) 262-7544. Факс (201) 262-7579. Електронна пошта: CC11kids@optonline.net.

Божена Ольшанівська

Учасники сніданку (зправа): Наталя Павлишин, Божена Ольшанівська, Меріен Ольсон, Володимир Боднар і Надія Павлишин.

Під час благодійного сніданку (зліва): Ігор Павлишин, Марта Кокольська, Надія і Наталія Павлишини, промовляє Посол Юрій Сергеєв.

Вшанували 85-річчя громадського діяча Івана Буртика

НАТЛІ, Ню-Джерзі. – 13 грудня в ресторані „Петро Великий" відбулося вшанування відомого громадського діяча, ветерана Другої світової війни, голови Ради оборони і допомоги Україні Українського Конґресового Комітету Америки Івана Буртика з нагоди його 85-річчя.

Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергеєв, вітаючи ювіляра, вручив йому цінний дарунок – книгу „З української старовини", перевидання фоліянту кінця XIX ст., що є своєрідною енциклопедією українського козацтва.

Вітання виголосили радник Міністерства оборони при Постійному представництві України в ООН генерал-майор Леонід Голопатюк, другий заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа, голова Організації оборони Лемківщини Зенон Галькович, Заслужений артист України Ростислав Василенко та інші.

Були оголошені вітання від Генерального консула України в Ню-Йорку, Посла Сергія Погорельцева, Єпископа-емерита Української Католицької Церкви Василя Лостена, голови асоціяції „Україні Казахстану" Михайла Парипси, інших осіб та організацій.

І. Буртик широко відомий як благодійник та організатор добродійної допомоги передосвім колишнім політв'язням і репресованим в роки комуністичного режиму в Україні і Казахстані, фінансової підтримки Українського Вільного Університету, у якому є почесним доктором. Дякуючи за вітання, ювіляр запевнив присутніх, що й надалі вестиме активну діяльність, щоб полегшити життя колишніх каторжан і в незалежній Україні досягнути визнання їхньої боротьби.

Л. Хм.

Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергеєв вручає Іванові Буртикові книгу „З української старовини".

Радник Міністерства оборони генерал-майор Леонід Голопатюк вітає Івана Буртика з ювілеєм.

Обговорено проєкт Конституції

В Україні 1 грудня закінчилося всенародне обговорення проєкту Конституції. Надійшла величезна кількість пропозицій, зауважень, експертних оцінок до законопроєкту, повідомила прес-служба Президента України.

Всенародна дискусія продемонструвала, що конституційні ініціятиви сприйняті суспільством, відповідають інтересам та цінностям громадян, подала прес-служба. Більшість з них, виступаючи за оновлення Основного закону, висловлювали головну думку: подальші перетворення в Україні та европейський вибір потребують ефективної системи державного управління.

Президент України Віктор Ющенко дав доручення щодо фахового опрацювання вислідів всенародного обговорення проєкту Конституції. З урахуванням висловлених пропозицій та зауважень, законопроєкт буде доповнено та внесено на розгляд Верховної Ради, перед якою постало питання про невідкладне затвердження спільного проєкту Конституції.

Український народ за два місяці виконав працю, яку депутати не спромоглися виконати за п'ять років. Якщо протягом 100 днів Верховна Рада не дасть Україні нової Конституції, її повноваження будуть передчасно припинені. Позачергові вибори парляменту відбудуться з одночасним референдумом щодо ухвалення Основного закону держави.

Свято і будні...

(Закінчення зі стор. 5)

на існування. І це при тому, що її складовими є культура мислення, керівництва та підпорядкування, дисциплінарна, штабна та технічна культура, воєнно-політична та національно-історична культура, військово-патріотичне виховання, культура спілкування і мовна культура, фізичне вдосконалення та здоровий спосіб життя, правова культура, культура поведінки та взаємин. Кожна з цих складових здатна реалізуватися у фактори бойової готовности військ, в складові перемоги над супротивником у бою.

Стійка неповага до питань культури у військовій сфері позначається на зниженні бойових можливостей війська, гальмуванні переходу Збройних Сил на професійну основу, випадках нестатутних стосунків між різними категоріями військовиків, надмірній кадровій плинності молодих офіцерів, неукомплектованості посад військовослужбовцями за контрактом.

На низький рівень і навіть занепад військової культури, в першу чергу, реаґує офіцерський корпус – становий хребет армії. Офіцери, залишаючись без духовної, ідейної підтримки, втрачають кар'єрну мотивацію і сенс свого призначення.

Як можна вести будівництво національного війська, коли через брак фондів 85 відсотків гарнізонних будинків офіцерів потребують негайного капітального ремонту, бібліотечні фонди морально застаріли, лише 10 відс. книг у них – українською мовою?

Не налагоджений випуск навчальних відеофільмів, не здійснюється тематичний показ художніх та документальних фільмів на широкому екрані та радіообслуговування особового складу.

Сьогодні переважна більшість начальників клюбів не мають елементарних умов і можливостей професійно організувати повноцінну діяльність військових закладів культури, допомагати в організації конференцій, круглих столів, семінарів з актуальних питань вишколу та застосування військ, а також організувати дозвілля військовослужбовців.

Розвиток військової культури має здійснюватися комплексно, з удосконаленням матеріально-технічної бази, фаховости спеціялістів. Без цього, без забезпечення пріоритетности розвитку військової культури неможливо будувати національні Збройні Сили України.

Зверніть увагу, яка в українському і міжнародному середовищі точиться запекла дискусія щодо безпеки і захисту нашого суверенітету.

Політичні партії і сили стоять на різних позиціях: приєднання до системи колективної безпеки (НАТО або Організації договору про колективну безпеку – ОДКБ), або проголошення невтрального статусу. Але я впевнений, що прихильники різних таборів погодяться з моїм переконанням – найбільш надійною ґарантією нашої безпеки і суверенітету може бути міцна, добре навчена, озброєна зброєю останнього покоління і повністю забезпечена Українська Армія.

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

2008 р.

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • Phone: (212) 228-0110 Fax: (212) 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

Український Музей висловлює щиру подяку своїм прихильникам, приятелям та всім любителям української культури і мистецтва, які постійно і щедро підтримують УМ та подають йому фінансову допомогу. Завдяки жертвенности членів нашої громади, таких як Ви, Український Музей сьогодні успішно працює і розвивається.

В поданій нижче листі жертводавців, що протягом 2008 року підтримали Український Музей датками 25 дол. і більше, Ви можете знайти і свою цеглинку. Повну листу всіх жертводавців подаємо щомісячно в журналі „Наше Життя" і щороку в музейному Річному Звіті.

Управа й Адміністрація Українського Музею

DONATIONS $10,000 – $24,999

David & Natalia Baron - 10,000.00
Orest & Lidia Bilous - 22,600.00
Prof. Jaroslaw & Alla Leshko - 10,200.00
Arkadi Mulak-Yatzkivsky - 15,000.00
Dr. Wolodymyr & Anna Rak - 10,400.00

DONATIONS BETWEEN $5,000 - $9,999

Tatjana Krynytzky - 5,000.00
Self Reliance (NY) Federal Credit Union - 5,000
Olena Shyprykevich - 5,050.00
Wasyl Sosiak - 5,000.00
Orest Szul - 5,000.00
Walter & Melanie Temnycky - 5,000.00
Dr. George & Roma Temnycky - 5,000.00
Orest & Daria Temnycky - 7,100.00

DONATIONS BETWEEN $2,500 - $4,999

Mark & Dr. Ariadna Bach - 2,500.00
Oksana M. Bajko - 4,000.00
Orest & Lydia Glut - 3,500.00
Yara Ripetsky Von Helbig - 3,000.00
Christopher & Adrianna Henkels - 2,512.37
Myron & Olha Hnateyko - 4,780.00
Dr. Irena I. Komarynsky - 4,800.00
Dr. Irena S. M. Makarushka - 2,500.00
Rostyslav & Helena Milanytch - 4,615.00
Boris Onufreiczuk - 2,500.00
Robert & Martha Torielli - 2,600.00
Gary & Irene Wolfe - 3,000.00
Mykola & Oksana Yaremko - 3,000.00

DONATIONS BETWEEN $2,000 - $2,499

Dr. Nicholas & Christina Baranetsky - 2,000.00
Wiaczeslaw A. Cetenko - 2,000.00
Olha Chypak - 2,000.00
Bohdan & Lydia Hajduczok - 2,315.00
Borys Halahan - 2,000.00
Mykola Haliv - 2,450.00
Dr. D. & J. Jarosewycz Memorial Charitable Foundation - 2,000.00
Daria Pishko & Michael Komichak - 2,000.00
Drs. Alex & Hanna Latyshevsky - 2,000.00
Natalie Andrusiw Martynec - 2,000.00
Vera Mencinska - 2,300.00
Dr. Mary Motyl - 2,000.00
George & Anisa Mycak - 2,000.00
George & Maria Pazuniak - 2,000.00
Dr. George & Nancy Truchly - 2,000.00

DONATIONS BETWEEN $1,000 - $1,999

Annonymous (MP) - 1,000.00
Dr. Bohdan & Roxana Charkewycz - 1,000.00
Zoriana Haftkowycz & Mykola Darmochwal - 1,150.00
Andrey H. Hankevych - 1,000.00
Andrei R. Harasymiak - 1,000.00
Maria Tershakovec & Roman Hawrylak - 1,830.00
Ihor & Roma Hayda - 1,000.00
Bohdan & Irene Hlushewsky - 1,000.00
Timish & Anna Hnateyko - 1,500.00
Taisa Markus & Lionel Ivashkiv - 1,250.00
Sophia M. Ivashkiv - 1,000.00
Daniel Kashimer - 1,400.00
Dr. Christine O. Kiebuzinsky - 1,000.00
Bohdan & Ulana Kobzar - 1,225.00
Ada Kulyk - 1,000.00
Andrew & Lyudmyla Kurylko - 1,000.00
Ihor George & Olha Lewicky - 1,100.00
Myron & Marijka Martiuk - 1,000.00
Leonard & Helena Mazur - 1,000.00
Wolodymyr & Soriana Mohuchy - 1,000.00
Marta M. Pereyma - 1,000.00
Prof. Wolodymyr Petryshyn - 1,400.00
Charles & Roxolana Podpirka - 1,300.00
Dr. Joanna M. Ratych - 1,150.00
Christina Reik - 1,000.00
Andy J. Semotiuk - 1,000.00
George & Maria Shtohryn - 1,270.00
Roma Shuhan - 1,100.00
Dr. Maria Fisher Slysh - 1,000.00
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union - 1,000.00
Jaroslaw & Maria Tomorug - 1,750.00
Nadia Trojan - 1,000.00
Bohdanna Tytla - 1,000.00
Ukrainian National Women's League of America - 1,000.00
UNWLA Branch 1 - 1,200.00
UNWLA Branch 78 - 1,000.00
UNWLA Branch 113 - 1,000.00
UNWLA Regional Council New York - 1,000.00
Helene Utrysko - 1,000.00

DONATIONS BETWEEN $500 - $999

AF Production Inc. - 500.00
Dr. Roman & Anna Alyskewycz - 500.00
Andrew & Marta Baczynsky - 523.00
Patricia Moore Brown - 500.00
Barbara Chupa - 500.00
Walter A. Clebowicz - 500.00
Luba Firchuk - 760.00
Orest & Chrystyna Hanas - 500.00
Alexandra Holuka - 500.00
Olga Horodecky - 535.00
Eugenia Ivashkiv - 600.00
George I. Kiebuzinski - 500.00
Roman Kostiuk - 500.00
Jaroslav & Vera Kryshtalsky - 500.00
Dr. Ihor & Zenovia Kunasz - 500.00
Ksenia Kuzmycz - 625.00
Andrew E. Lencyk - 500.00
Igor & Dr. Daria Nowakiwsky Lissy - 600.00
Ivan & Yaroslawa Luchechko - 575.00
Drs. Wasyl & Daria Markus - 500.00
Myron & Christine Melnyk - 750.00
Motria Milanytch - 640.00
Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz - 600.00
Northern International, Inc. - 540.00
Jaroslav & Halyna Oberyszyn - 500.00
Daria Pokinsky - 500.00
Pospolita Family - 500.00
Ihor Slabicky - 900.00
John & Maria O. Terela - 700.00
Andrew & Christina Tershakovec - 875.00
Dr. Motria Ukrainskyj - 600.00
UNWLA Branch 67 - 700.00
UNWLA Branch 108 - 500.00
Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk - 700.00
Teodosij & Olga Zazula - 500.00
Eugene & Natalia Zmyj - 900.00

DONATIONS BETWEEN $250 - $499

Ludwyk & Ariadna Bach - 275.00
Daria C. Bajko - 350.00
Yaroslaw Bihun - 300.00
Bohdan & Constance Bulawka - 250.00
Dr. Leo & Maria Chirovsky - 400.00
Christine Brykowytch & Kevin Cuttler - 495.00
Jaroslaw & Katria Czerwoniak - 350.00
Eustachiy S. Derzko - 300.00
Volodymyr & Ulana Diachuk - 300.00
Dr. Boris & Ulana Hlynsky - 325.00
Oksana Baltarowich & George C. Hud - 250.00
Dr. Taras & Olha Hunczak - 400.00
Roman & Janet Jamrosyk & Family - 250.00
Olha Maria Jaruch - 400.00
Maria Kulczycky & Family - 350.00
Jaroslaw & Iryna Kurowyckyj - 300.00
Dr. Lubomyr & Daria Kurylko - 350.00
Walter & Sofia Kuzyk - 305.00
Maria Lawro - 400.00
Wolodymyr & Neonila Lechman - 275.00
Oleh & Oksana Lopatynsky - 395.00
Karen Golz & Roman Lubynsky - 250.00
Union Funeral Home Lytwyn & Lytwyn - 300.00
Anna Maluca - 250.00
Myra Mandzuk - 250.00
Dr. Ihor Masnyk - 250.00
Nadija Masyk - 250.00
Dr. Tatiana Masyk - 250.00
Orysia Mishko - 350.00
Dr. Stephen G. Nychay - 250.00
Wolodymyr Procyk - 300.00
Natalia Pylypiuk - 250.00
Dr. Ihor & Alexandra Sawczuk - 250.00
Stefania Semuschak - 250.00
Myroslaw & Nadia Shmigel - 320.00
Maria Shust - 300.00
Martha D. Shyprykevich - 400.00
Iwanna Skarupa - 250.00
Andrew & Maria Sloniewsky - 300.00
Dr. Roman & Motria Sloniewsky - 250.00
Stefan & Wolodymyra Slywotzky - 400.00
Wolodymyr & Bohdanna Slyz - 300.00
Dr. Stephan Stecura - 250.00
Natalia Sygida - 250.00
Irena Teluk - 250.00
Marika Tershakovec - 300.00
Michael & Barbara Tomlin - 250.00
Dr. Yurij & Oksana Trytjak - 350.00
Alex & Oksana Tyshovnytsky - 400.00
UNWLA Branch 13 - 350.00
UNWLA Branch 56 - 400.00
UNWLA Branch 95 - 300.00
UNWLA Branch 99 - 250.00
Profs. Roman & Zirka Voronka - 300.00
Dr. Ihor & Marta Voyevidka - 350.00
Myroslawa Wyshywany - 400.00
Deborah Moore & Yuri Yanchyshyn - 250.00
Modest & Natalia Zacharczenko - 300.00
George & Larissa Zinycz - 250.00

DONATIONS BETWEEN $100 - $249

Areta M. Arlen - 150.00
Lidia Prokop & Wolodymyr Artymyshyn - 150.00
Maria Oksana Bachynsky - 150.00
Bank Fund Staff Federal Credit Union Washington DC - 200.00
Roman W. Barniak - 200.00
John & Daria Bekersky - 200.00
Elmer & Olga S. Bertsch - 200.00
Maria Besoushko - 200.00
Oleh & Natalia Bobak - 125.00
Bohdan & Oksana Bohoslawec - 200.00
Christine Bonacorsa - 150.00
Maria Borkowsky - 150.00
Anya Borysenko - 200.00
Sviatoslav Bozhenko - 125.00
Zwenyslawa Brykowytch - 175.00
Dr. Lee & Lesia Poniatyszyn Cady - 110.00
George & Nadia Cehelsky - 120.00
Orest & Lubomyra Chapelsky - 175.00
Ihor George & Alla Cherney - 200.00
John Cherniawsky - 200.00
Andrew & Christine Chraplyvy - 200.00
Signaling & Inflamation Co-Workers & Students - Labratory of Cytokine - 150.00
Donna A. Czechowycz - 200.00
Dr. Osyp Danko - 200.00
Dr. Zenon Derzko - 249.99
Drs. Leo & Areta Dobrjanskyj - 120.00
Luba C. Dubno - 150.00
Dr. Daria Dykyj - 115.00
Orest & Adia Fedash - 200.00
Annonymous (FC) - 200.00
Anna Gbur - 150.00
Aleksandra R. Hanas - 225.00
Larissa Herman - 200.00
Irene Hladkyj - 200.00
Roman & Aurelia Hrab - 200.00
Jurij & Myroslawa Hrab - 200.00
Mychajlo & Olga Ilkiw - 150.00
Irenaeus & Oksana Isajiw - 150.00
Nadia Iwanczuk - 150.00
Boris & Olga Karash - 140.00
Olga Kekish - 160.00
Alex & Irene Khowaylo - 200.00
Nadia Kirzecky - 150.00
Luba Klachko - 150.00
Zorianna Klufas - 150.00
Dr. N. Terebus Kmeta - 150.00
Andrew & Tamara Kobziar - 150.00
Dr. Ivan Kochan - 125.00
Ihor E. Kocur - 200.00
Sviatoslav & Dr. Arkadia Kocybala - 200.00
Dr. Wolodymyr & Halyna Korol - 150.00
Mykola & Oksana Koropeckyj - 145.00
Benjamin & Vera Korsun - 200.00
Natalia Kowal - 120.00
Oleh & Alexandra Kowerko - 200.00
Yaroslaw & Kalyna Kozak - 220.00
Dr. Theodosij & Lubomyra Krupa - 200.00
Bohdan & Christine Kulchyckyj - 120.00
Bohdan & Lily Kurylko - 200.00
Dr. Leo & Iryna Kushnir - 150.00
Iwan Kuzemsky - 200.00
Dr. Chrystyna P. Kuzmowych - 150.00
Natalia Leoczko - 150.00
Alexander & Maria Daria Leskiw - 200.00
Martha Lewicky - 200.00
Yuri Lewycky - 140.00
Rev. Alexis & Nina Limonczenko - 200.00
Andrij & Yara Litosch - 200.00
Cathy Ann Longinotti - 150.00
Catherine Lys - 200.00
Roman & Anna Maksymowych - 215.00
William & Joanne Malick - 200.00
Hal & Adriana Malone - 125.00
Iwanna Martynetz - 125.00
Axel & Daria Mehrle - 150.00
Luba N. Melnyk - 150.00
Maya Milanytch - 200.00
Aleksa Milanytch - 200.00
Olga M. Mychajliw - 200.00
Lisa Mykyta - 200.00
Co-Workers of N. Torjan at NATIXIS - 200.00
Dr. Roman & Marta Nawrocky - 200.00
Gerald V. Nestor - 165.00
Dr. Taras & Irene Nowosiwsky - 120.00
Bohdan Odezynskyj - 200.00
Lubodar & Zenia Olesnycky - 200.00
Walter Ostapiak - 160.00
Phyllis Pastuzyn - 101.00
Dr. Orest Popovych - 150.00
Roman & Oksana Prus - 150.00
Halyna Prytula & Natalie Prytula - 150.00
Michael Pylypczuk - 200.00
Drs. Wolodymyr & Irma Pylyshenko - 125.00
Myro & Mary Riznyk - 150.00
Martha Rudyk - 225.00
Irene Russnak - 225.00
Wolodymyr & Anna Safian - 200.00
Dr. Murray Senkus - 135.00
Frank G. Serafin - 160.00
Steven (Stephen) Sharga - 200.00
Wasyl Shevchuk - 145.82
Roman & Halyna Shramenko - 185.00
Gloria S. Smithson - 150.00
Anastazia Sochynsky - 200.00
Dr. George & Maria Soltys - 200.00
Milton Somkaylo - 150.00
George & Zorianna Stawnychy - 225.00
Dr. Yaroslav & Olga Stawnychy - 125.00
Lidia Stebelsky - 225.00
Arcadia O. Stebelsky - 220.00
Gloria Switlyk - 200.00
Tamara Sydoriak - 125.00
Alicia Szendiuch - 200.00
Natalie Trojan - 200.00
Daria Trojan - 150.00
Olga Trytyak - 135.00
UNWLA Branch 73 - 160.00
UNWLA Branch 106 - 200.00
UNWLA Branch 118 - 200.00
Katherine Walchuk - 160.00
Christina Walsh - 150.00
Irene Wolowczuk - 150.00
Alexander & Irena Worobec - 200.00
Anna Zabrocky - 185.00
Dr. Jaroslaw & Nadia Zalipsky - 200.00
Zenon & Lidia Zawadowycz - 115.00
Andre P. Zownir - 200.00
Dr. Marta Lopatynsky & Ihor Zwarycz - 200.00

DONATIONS $100

Daniel & Lesia Albizati - 100.00
Bohdan & Maria Antonyshyn - 100.00
Oksana Babiuk - 100.00
Roman & Anna Bajlak - 100.00
Melania Banach - 100.00
Lisa Basarab - 100.00
Oksana M. Bauer - 100.00
Theresa L. Ben - 100.00
Nadia Bihun - 100.00
Edward Bobko - 100.00
Oksana Bodnar - 100.00
Dionizia Brochinsky - 100.00
Dr. Andrew & Valerie Burachinsky - 100.00
Myron Buryk - 100.00
Jose & Maria Koznarsky Casanova - 100.00
Dr. Bohdan & Joanne Celewycz - 100.00
Chrystyna T. Centore - 100.00
Maria Chemych - 100.00
Orest & Romana Chernyk - 100.00
Lidia Choma - 100.00
Vera Chreptowsky - 100.00
Ihor & Bohdanna Chuma - 100.00
Andrew Chuma - 100.00
Nadia Cwiach - 100.00
Ivan Czerkas - 100.00
Jerry & Roxanne Dacy - 100.00
Miroslawa Danylyshyn - 100.00
Romana Danysh - 100.00
Viktor K. & Betsy Decyk - 100.00
Nadia Deychakiwsky - 100.00
Irena Mostovych & Dr.Yuri Deychakiwsky - 100.00
Maria Vytvytsky Dienhart - 100.00
Adrian & Orysia Dmytrenko - 100.00
Dr. Tatiana & Marta Doberczak - 100.00
Peter & Oksana Duda - 100.00
Dr. Mary T. Dycio - 100.00
Arian & Ina Dzerovych - 100.00
Bohdan & Romana Fedasiuk - 100.00
Anna Fedorowicz - 100.00
Stefan Felenczak - 100.00
Andrew & Christine Fylypovych - 100.00
Ivan & Vera Gaidoch - 100.00
Ihor & Natalia Gawdiak - 100.00
Roman & Helen Geletkanycz - 100.00
Anita Gerasimchik - 100.00
Valentyna Gluch - 100.00
Jaroslawa Gudziak - 100.00
Helen Gural - 100.00
Dr. Bohdan Guran - 100.00
Vera Halela - 100.00
Walter & Olga Halma - 100.00
Borys & Halina Bachar Hayda - 100.00
Deanna E. Hazen - 100.00
Mychajlo & Alla Heretz - 100.00
Larry Hicks - 100.00
Iwanna Holowaty - 100.00
Oleh M. Holynskyj - 100.00
Tamara Kukrycka Homer - 100.00
Wasia Hordynskyj - 100.00
Lesia Naumenko & George Hrab - 100.00
George Hrabec - 100.00
Heinrich & Christina Huegerich - 100.00
Andrea Odezynska & Peter Ihnat - 100.00
Areta Pawlynsky & Yaron Inbar - 100.00
John Ingram - 100.00
Adrian & Lillian Iwanczuk - 100.00
Nicholas & Susan Iwanisziw - 100.00
Alexandra Jackewych - 100.00
Roman & Marta Juzeniw - 100.00
Stefan & Swiatoslawa Kaczaraj - 100.00
Christine Karpevych - 100.00
Walter & Helen Kastaniuk - 100.00
Barbara A. Kennedy - 100.00
Dr. Aleksander Klos & Family - 100.00
Kris Klufas - 100.00
Yuri & Irene Kobziar - 100.00
Zenon & Maria Kocylowsky - 100.00
Julia Kopchynsky - 100.00
Ted Kowalyk - 100.00
Andrew & Christine Kozak - 100.00
Alexandra Krumszyn - 100.00
Alexander & Maria Krychyk - 100.00
Eva Kryzaniwsky - 100.00
Alla Kuchinsky - 100.00
Julian E. Kulas - 100.00
Sonya Kulczyckyj - 100.00
Peter & Olga Kulynych - 100.00
John Kurylko - 100.00
Theodore & Myroslawa Kusio - 100.00
Mr. & Mrs. Rostyslaw Kuzmych - 100.00
Dr. Markian J. Kuzycz - 100.00
Dr. George & Tania Kuzycz - 100.00
Adrian Kuzycz - 100.00
Karpo & Nadia Kyfor - 100.00
Lydia Kyj - 100.00
Amelia H. Lambert - 100.00
Dr. Stefanie Makar- Laudi - 100.00
Orest & Alexandra Lebed - 100.00
Dr. Milas & Zwenyslawa Lebedovych - 100.00
Vera Levytska - 100.00
Dr. Ronald & Nadia Liteplo - 100.00

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street · New York, NY 10003 · T: (212) 228-0110 2008 р. Fax: (212) 228-1947 · www.ukrainianmuseum.org

Roberta Lombardino - 100.00
Theodore & Olga Aleksiewicz Lownie - 100.00
Vira, Dana & Luba Lozynsky - 100.00
Adriana Luchechko - 100.00
Dr. Paul A. Luciw - 100.00
Joseph P. Luczka - 100.00
Anna R. Lukachik - 100.00
Wolodar & Martha Lysko - 100.00
Anna Lytwyn - 100.00
Rev. Deacon Yourij & Zoria Malachowsky - 100.00
Larysa Martyniuk - 100.00
Martha L. Masnyj - 100.00
Dmytro Melnyk - 100.00
Pawlo & Luba Michalewicz - 100.00
Nickolas I. & Germaine Milanytch - 100.00
Alexander J. Motyl, PhD - 100.00
Dr. Jaroslaw & Larissa Muzyczka - 100.00
Ihor & Vera Mykyta - 100.00
Andrey Mykyta - 100.00
Myroslawa Nalywajko - 100.00
Switlana Nedilsky - 100.00
Louis J. Nigro - 100.00
Wasyl William Nykyforuk - 100.00
Tatiana Oberyszyn - 100.00
Julian P. Ochrymowych - 100.00
John & Halyna Odulak - 100.00
Oxana Olach - 100.00
Dr. Constantine & Olha Olecksiuk - 100.00
Roman Ostapiak - 100.00
Andrij & Larisa Paschuk - 100.00
Olga Pasternak - 100.00
Daria Pelech - 100.00
Jurij & Marijka Peniak - 100.00
Dr.. Constantine & Aka Pereyma - 100.00
Peter & Stacey Polanskyj - 100.00
Peter & Anna Poliszczuk - 100.00
Halyna Porytko - 100.00
Motria Procyk - 100.00
Dr. & Mrs. V. Prokopetz - 100.00
Helen L. Pyptyk - 100.00
Yaroslawa Rak - 100.00
George & Alexandra Rakowsky - 100.00
Maria Rejnarowycz - 100.00
Dr. & Mrs. Wasyl W. Salak - 100.00
Zenon Salewycz - 100.00
Bohdan & Nadia Sawchuk - 100.00
Maria Menendez & George Sawicki - 100.00
Oleh & Lidia Sawkiw - 100.00
Stephen & Christine Schmotolocha - 100.00
Scope Travel Agency - 100.00
Maria Semanyshyn - 100.00
Elizabeth Senyk - 100.00
Lubomyra Sheremeta - 100.00
Dr. Boris Shmigel - 100.00
G. Shuhan - 100.00
Phyllis Simm/Maria Skaskiw/Carol Nicholas/ Anna Kurica, - 100.00
Sophie Skop - 100.00
John K. Skrypak - 100.00
Anne Slobodian - 100.00
Dr. Joseph & Oksana Slywka - 100.00
George & Emma Slyz - 100.00
Roman & Chrystyna Sorobay - 100.00
Mark Sorobay - 100.00
Luba T. Spikula - 100.00
Jerry & Joan Stachiw - 100.00
Andrij Stasiw - 100.00
Marko Stawnyczyj - 100.00
Dr. Eugene Steckiw - 100.00
Myroslawa Stojko - 100.00
Barbara Cates & Matthew Daniel Stremba - 100.00
Dr. Alexander R. Strilbyckyj - 100.00
Jurij & Dr. Natalka Strutynsky - 100.00
Bohdan J. Sypniak - 100.00
Prof. Frank Sysyn - 100.00
George Szeparowycz - 100.00
Stefan & Nadia Tanasijczuk - 100.00
John Tarasyn - 100.00
Maria M. Tarnavskyj - 100.00
Dr. Roman & Alla Trochymchuk - 100.00
Vera Udych - 100.00
Ukrainian National Association Seniors - 100.00
George & Maria Ukrainskyj - 100.00
UNWLA Branch 119 - 100.00
Wolodymyr & Wolodymyra Wasiczko - 100.00
Rostyslav & Ija Wasylenko - 100.00
Christine Wenglowskyj - 100.00
Drs. Andrij & Martha Wojtowycz - 100.00
Leo & Maria Wolansky - 100.00
Gregory & Marianne Woloszyn - 100.00
Dr. Bohdar O. & Marta Woroch - 100.00
Alex & Helen Woskob - 100.00
Dr. Michael & Roxolana Yarymovych - 100.00
Irenaeus & Olena Yurchuk - 100.00
Mary S. Zilg - 100.00
Ann Zinich - 100.00
Yaroslaw & Orysia Zinycz - 100.00
John & Barbara Zwaryczuk - 100.00
Eugene & Stephania Zyblikewycz - 100.00

DONATIONS $51 -$99

William & Elisabeth Barna - 55.00
Ivan & Andrea Bilaniuk - 75.00
Lubomira Choma - 85.00
Oksana Chranewycz - 85.00
Jaroslaw & Lidia Czernyk - 75.00
Olha Czmola - 60.00
Katherine A. Denega - 80.00
Svetlana Dubinin - 90.00
Orest J. Dutka - 85.00
Olha Fylypowycz - 55.00
Dr. Jaroslaw & Bohdanna Geleta - 60.00
Oleh S. & Maria Gregoret - 85.00
Iwanna Hankewycz - 60.00
Anastazia Hirniak - 75.00
Dr. Andrij & Daria Hornjatkevyc - 52.68
Irene Hunze - 60.00
Ihor & Irene Jadlickyj - 60.00
Alexandra Juzeniw - 75.00
Bohdan Kazaniwsky - 65.00
John & Wendy Keryk - 75.00
Anna Klokiw - 75.00
Drs. Jarema & Chrystia Kochan - 75.00
Halina Korsun - 75.00
Bohdan & Lidia Kramarchuk - 85.00
Bernard & Anna Krawczuk - 70.00
Mary Ann Kulish - 75.00
Stephen Kynio - 85.00
William Lobur - 85.00
Oksana (Ksenia) Lutzky - 75.00
Bohdan & Eleanor Malaniak - 75.00
Michael & Olha Moczula - 90.00
Georgine Muc - 80.00
Alexander & Irene Mychaluk - 75.00
Myroslawa Myroshnychenko - 75.00
Leslie Ogan - 59.00
Nina Orel & Family - 75.00
Christine Ostapiak - 60.00
Mary E. Pressey - 65.00
Luba Procyk - 85.00
Anna Rosputko - 95.00
Olga Rudensky - 90.00
Dr. Roman Rychok - 60.00
Natalia Sawchuk - 85.00
John & Nadja Sawchuk - 60.00
Maria Sawycky - 75.00
Patricia Shatynski - 90.00
Christine Shepelavey - 75.00
Irena Sherba - 85.00
Luba Shevchenko - 85.00
Nestor & Anisa Shust - 70.00
Wolodymyra Shypailo - 85.00
Mykola & Anna Stasiw - 80.00
Maria Stec - 75.00
Ann Sulyma - 75.00
Harry & Emilia Swiatkiwsky - 85.00
Borys M. & Zenia Kuzma Tkacz - 75.00
Michael Trenza - 70.00
Jaroslaw Woloszczuk - 55.00
Rose Worobel - 60.00

Donations $25 - $50

Rocco & Roma Mishko Alfano - 25.00
Olga Szonk Alvino - 25.00
Dr. Sophia M. Andriaschuk - 50.00
Maria Andrusjak - 50.00
Modest Artymiw - 50.00
Joanna Babiak - 50.00
Maria Bakalec - 50.00
Vasiliy Barabash - 25.00
Mary Bartosiewicz - 25.00
Jennie Batka - 50.00
Roman & Dr. Lesia Batorfalvy - 50.00
Marta Mulyk & Christopher Baxer - 25.00
George & Dawn Bazarko - 50.00
Alicia M. Kurlak Behn - 50.00
Dr. Emil Bej - 25.00
Joseph Berezny - 25.00
Bohdan B. & Anna G. Bezkorowajny - 25.00
Renata Bihun - 25.00
Andrew & Lesia Bihun - 25.00
Dr. Yaroslav & Wira Bilinsky - 50.00
Jaroslaw Bilynsky - 50.00
Arnold & Natalia Birko - 50.00
Olga Bochna - 40.00
Paul & Ewdokia Bodnarenko - 25.00
Lt. Comd. Myron Boluch, USNR.Ret - 25.00
Ivan & Maria Borbycz - 45.00
Anna Boychuk - 50.00
Carl & Carol Briseno - 35.00
Teodosia Brykowycz - 50.00
Lidia Buk - 25.00
Elena Bulgac - 30.00
Irena Capar - 25.00
Ralph & Olha della- Cava - 25.00
Mary D. Chimow - 50.00
Rostyslaw & Dr.Marta B Chomiak - 50.00
Leonid & Valentina Chudowsky - 50.00
Luba Ciolko - 25.00
Charles & Nastara Coleman - 50.00
Helen J. Craton - 25.00
Andrew Czaplick - 25.00
Alex & Nina Danchuk - 40.00
Andrew Walter & Andrea Danyluk - 50.00
Dr. Luba Burtyk & Edward DeLello - 50.00
Wolodymyr O. & Tatiana L. Demchuk - 50.00
Dmytro & Alexandra Demediuk - 50.00
Alexander Demko - 25.00
Jurij & Olenka Dobczansky - 50.00
Drs. Adrian & Larissa Dolinsky - 50.00
Irene Sawchyn & Ron Doll - 50.00
Oksana Duchnycz - 50.00
Natalia Duma - 45.00
Anna Dumka - 25.00
Wolodymyr & Romana Dyhdalo - 50.00
Olha Dymicky - 25.00
John & Anne Kaczmarczyk Evans - 25.00
Michael & Mary Fedeckyj - 50.00
Oksana Foltyn - 35.00
Mychajlo & Lydia Furda - 35.00
Michael & Irena Gbur - 25.00
Gordan & Lana Ginsberg - 25.00
Ken Golden - 50.00
Larry & Roxsolana Gordon - 50.00
Kenneth A. Graham - 30.00
Alice Gural - 35.00
Ivan & Nadija Haftkowycz - 25.00
Ulana Hanuszczak - 50.00
Stephania Hanuszczak - 50.00
Peter Hawrylciw - 25.00
Nicholas J. & Irene J. Hluchyj - 50.00
Vera Bacwyn Holowinsky - 50.00
John Homik - 25.00
Tamara Irene Hordynsky - 35.00
Alexander & Lidia Horochiwsky - 25.00
Roman & Alexandra Horodysky - 50.00
Peter & Nadia Howansky - 25.00
Robert & Oksana Hrubec - 50.00
Dr. Peter & Rea Hrycak - 25.00
Michael & Lesia Hrycelak - 30.00
Jurij & Chrystyna Hura - 50.00
Luba Lasch Huraleczko - 50.00
Tekla Husiak - 50.00
Ksenia Ilnyckyj - 35.00
Lesya Ilyasova - 50.00
John & Maria Iskiw - 35.00
Christina A. Iwashko - 50.00
Ariadna Stec Jakonen - 50.00
Mykola Jarko - 50.00
Evstachij Jarosz - 50.00
Wolodymyr & Sophia Jawdoszyn - 45.00
Parania Jaworiw - 25.00
Nadia (Netti) Jensen - 25.00
Alex Kachmar - 25.00
Boris & Tetiana O. Karpenko - 50.00
Wolodymyra Kawka - 25.00
Anya Farion & Frank Keeley - 50.00
Olga H. Kernitsky - 40.00
Anna Kibalo - 50.00
Jaroslaw & Dr. Maria Kiciuk - 50.00
George & Chrystyna Kinal - 25.00
Carol Kinsey - 35.00
Mykola & Stephanie Kis - 25.00
Natalia Klapischak - 35.00
Martha Klufas - 50.00
Ivanna Klym - 50.00
Stefania Kobylecky - 50.00
Olena Kokodynsky - 40.00
Kenneth & Lena Kolakoski - 30.00
Jaroslav & Maria Kopyscianski - 25.00
Jennie Kopystianskyj - 50.00
Stephen Korchynsky - 25.00
Myron & Christine Kornaha - 25.00
Ihor & Stefania Korol - 50.00
Y. A. & Irene I. Korsunsky - 25.00
Joseph Kosciw - 50.00
Daria Kostiw - 50.00
Bohdan & Lydia Kotys - 50.00
Wasyl & Antonyna Kowal - 25.00
Dr. Orest & Maria Kozicky - 25.00
Martha Kraus - 25.00
Natalia Krupsky - 25.00
Myroslaw & Theodosia Krywulych - 30.00
Eugene & Irene Kuchta - 25.00
Olga Kudlak - 25.00
Ivan Kulak (Soloveiko) - 50.00
Chris Broberg & Adriana Kulczycky - 50.00
Myroslaw & Zenovia Kulynych - 50.00
Catherine Kunka - 25.00
Anna Kurica - 25.00
Yaroslaw & Theodosia Kushnir - 25.00
Melania M. Kuzma - 50.00
Valentina Kuzmycz - 35.00
Motria L. Kuzycz - 50.00
Bohdan & Oksana Kuzyszyn - 50.00
Jennie Kyryluk - 50.00
Maria Kyrysiuk - 50.00
Peter & Lydia Kytasty - 35.00
John & Jane Laszek - 39.00
Orest W. Lebedovych - 50.00
Oksana Lenec - 25.00
Petro & Maria Leshchyshyn - 45.00
Iva Lisikewycz - 50.00
Victor & Anna Litkewycz - 50.00
Oksana Lobachevsky - 50.00
Brian & Beatrice Loinson - 50.00
Irene (Orysia) Lonchyna - 45.00
Sofia Lonyszyn - 30.00
Anna R. Lewicky & Oleh Luba - 50.00
Dr. Vasyl & Mary Luchkiw - 50.00
Marion Lucyk - 25.00
Bohdan Lukaschewsky - 50.00
Inna Bazylewsky Lysloff - 30.00
Roman Macuk - 25.00
Iwanna Maczaj - 25.00
Michael S. & Christine Makar - 25.00
Ivan & Chrystia Gorski Makar - 25.00
Justyn Makarewycz - 35.00
Anna Makuch - 50.00
Maria G Malaniak - 50.00
Bohdan O. Markiw - 50.00
Victor Markopolsky - 45.55
Maria Martyniuk - 50.00
Emil M. Maybo - 25.00
Zenon & Ulana Mazurkewych - 50.00
Joseph B. Mazuryk - 50.00
Christina Melnykovych - 50.00
Orest & Swiatoslava Mencinsky - 25.00
Walter & Janice Milinichik - 25.00
Ila Miller - 25.00
Alexandra Moczula - 50.00
Iwan Mokriwskyj - 30.00
Frank B. & Vera M. Molls - 25.00
Sophie Moore - 25.00
Olha Lesko & Clive Morgan - 25.00
Stephania Moroz - 25.00
June T. Muc - 25.00
Paul & Luba Mychalewych - 25.00
Mark & Lubomira Mycio - 30.00
Michael Mykytyn - 25.00
Dr. Peter & Genia Myskiw - 25.00
Maryann Mysyshyn - 25.00
Nadia Nahirny - 50.00
Orest & Maria Nebesh - 45.00
Roman T. Nestorowicz - 50.00
Natalie Newmerzhycky - 50.00
Carol Nicholas - 25.00
Helen O. Nicholas & Family - 25.00
Stefania Obuszczak - 50.00
David & Natalia Olds - 25.00
Alex H. & Kathy Omecinsky - 50.00
Gregory Onufriw - 50.00
Kateryna Oprysko - 50.00
Borys & Luba Oryshchyn - 25.00
Irena Ostapiuk - 50.00
Nina Pantschak - 25.00
Bohdan & Kwitoslawa Paschyn - 25.00
Manav Shiv Patnaik - 50.00
Maria Piatka - 25.00
Roman & Olena Pidhoreckyj - 25.00
Robert M. Pipchick - 25.00
Irena Plys - 50.00
Stefania Pokora - 40.00
Bohdan & Maria Polanskyj - 50.00
Anne Polewchak - 25.00
Steven M. Postal - 50.00
Valentina Presko - 25.00
Olha Procyk - 50.00
Lesia Prokopetz - 50.00
Wolodymyr & Myroslava Pryjmak - 30.00
Paul Pryjmak - 25.00
Alexander & Anna Pryshlak - 45.00
Walter & Maria Pyskir - 50.00
Wasyl & Rosalia Rabarsky - 30.00
Bohdan & Irene Rabij - 25.00
Mark & Donna Regante - 50.00
Mary Wood Rhodes - 50.00
Nicholas Rogowsky - 40.00
James & Rebecca Romanchuk - 50.00
Mr. & Mrs. Peter G. Romanyshyn - 50.00
Drago & Kateryna Rosandich - 25.00
Yaroslawa Rubel - 50.00
Dr. Leonid & Irene Rudnytsky - 25.00
Zirka Rudyk - 50.00
Stefania Rudyk - 50.00
Sonia Sabat - 25.00
Irene A. Saikevych - 50.00
Daria Samotulka - 25.00
Daniel & Mary Savitsky - 50.00
Zenon & Olga Sawchuk - 50.00
Robert & Maria Sawchuk - 50.00
Peter J. Sawick - 25.00
Dr. Marilyn Schaffer - 25.00
Jaroslaw Semkiw - 35.00
Vira N. Sendzik - 50.00
Stella Kosciw Senyshyn - 25.00
Emilia Seubert - 25.00
Maria Shandruk - 50.00
Yaroslav & Larisa Shcheglov - 45.00
Yuri Shevchuk - 50.00
Michael Shubiak - 30.00
Andrij & Irene Shulha - 45.00
Nadine Sielecki - 30.00
Anna Sierant - 50.00
Lubomyra Siletsky - 50.00
Phyllis Simm - 25.00
I. Krawchiw & Zdanna Skalsky - 50.00
Maria Skaskiw - 25.00
Irene M. Skulsky - 50.00
Michael Skweir - 25.00
Maria Slobodian - 25.00
Olha Smal - 50.00
Zina Smith - 25.00
Natalia Sonevytsky - 50.00
Kathryn A. Sova - 50.00
Dr. Dennis & Myra Stachiv - 50.00
Andrew & Helene Stachniw - 25.00
George & Oksana Stanko - 25.00
Irena Starozytnyk - 25.00
Jaroslawa Stawnychy - 35.00
Adrian & Chrystyna Stecyk - 25.00
Klaudia Stefaniuk - 25.00
Charles & Frances Stek - 50.00
Stephanie Stetz - 25.00
Joseph & Anna Struk - 25.00
Ihor & Svitlana Strutynsky - 25.00
Mychajlo Switlyk - 25.00
Peter & Anna Switnicki - 50.00
Walter & Paraskewia Szpaczynsky - 50.00
Alexandra Tarnavskyj - 50.00
Helena Zoe Tate - 30.00
Jakym & Alice Teniuch - 50.00
Wolodymyra Tesluk - 25.00
Frederick & Julia Tomann - 50.00
Martha Turczyn - 25.00
Dr. Stefania Tysowsky - 25.00
UNWLA Branch 63 - 50.00
Walter & Maria Uzdejczyk - 25.00
Virginia Tech - English Department - 50.00
Ihor & Tamara Vitkovitsky - 25.00
Alexander & Oksana Voronin - 25.00
George Walchuk - 50.00
Maria O. Wasiluk - 25.00
Dr. Orest M. Wasyliw - 50.00
Osyp Wasylkiw - 50.00
Michael Wasylyshyn - 50.00
Julie Pawluk & Walter Wdowychyn - 25.00
Oksana Wengerchuk - 50.00
Anna Wenglowskj - 50.00
Oksana I. Wolchuk - 50.00
Lydia Woloshyn - 50.00
Renata B. Wolynec, PhD - 50.00
John & Mary Woroniak Jr. - 25.00
Ostap & Vera Kushnir Wynnyk - 35.00
Leo Wysochansky - 45.00
Peter R. Yarem - 50.00
John & Alice (Lesia) Yarysh - 25.00
Marianne Zadojanyj - 25.00
Catherine Zadoretzky - 50.00
Orest & Jaroslava Zahajkewycz - 40.00
Nina Zahnijnyj - 40.00
Lydia Zakrewsky - 50.00
Donald & Catherine Zalucky DDS - 25.00
Roman Z. & Vera L. Zaputowycz - 40.00
Anna A. Zaraszczak - 40.00
Barbara Zavisky - 25.00
Maria Zmurkewycz - 50.00
Joseph & Cindy Zuraw - 25.00
Oleh & Vera Zwadiuk - 50.00

На 95-ліття академіка Олександра Домбровського

Д-р Олександер Домбровський

Академікові Олександрові Домбровському 14 вересня сповнилося 95 років. Мені, шанувальниці його наукового і літературного таланту, припала честь сказати кілька слів про нього як поета.

Якщо заглянути до „Енциклопедії діяспори", то там О. Домбровський представлений тільки як знавець античної історії, а про нього як поета – ані слова. Те саме, між іншим, стосується Михайла Грушевського: його згадано лише як історика та громадського діяча.

І це зрозуміле: адже для історії України чи української культури вони важливі як науковці або політики, а поетична творчість, яка не була основною в їхньому житті і не поставила їх поруч з Тарасом Шевченком чи Іваном Франком, – це річ другорядна, про яку в енциклопедіях не згадують. Проте для повних портретів таких людей необхідно ознайомитися з їхньою мистецькою творчістю, в якій відбився їхній дух, їхнє світобачення і самовідчуття.

Перша збірка О. Домбровського „На порозі другого тисячоліття" вийшла в 1999 році в Дрогобичі, у видавництві „Відродження".

Автор попросив мене написати кілька слів у передмові до цього збірника, яку я назвала „Історіософська поезія Олександра Домбровського".

Ось деякі з моїх зауважень: „О. Домбровському притаманна непідроблена захопленість давніми історичними подіями, і він має дар візії, що охоплює перебіг часу в історії людства в усій його космічній перспективі. Здебільша його підсумки, як історика й філософа, не є на користь людства, особливо нашої індустріяльної матеріялістичної епохи, однак, він завжди закінчує свої роздуми глибоким переконанням у перемогу Христа-Пантократора".

В О. Домбровського відсутня „апологетика апокаліпси", якою позначена у великій мірі література сьогоднішнього „постмодернізму" в Україні. Для нього темрява, в якій опинилося людство нашої доби, є тимчасова: за нею гряде Світло Христове і Його царство. Таких віршів сьогодні в Україні ніхто не пише, і в цьому їхня велика цінність.

Однак, барокова „карнавальність" поезії О. Домбровськогоріднить його з сучасною, „постмодерністською". Він, як перелетний птах, ширяє високо над землею, десь у космосі. Космос – один з його улюблених образів, подряд з Оріоном, сонцем і зоряним небом. З висоти він спостерігає людську метушню, яка викликає в нього сум і, водночас, іронію. Саме в цьому проглядає його подібність до барокового світобачення, де історія – це карнавал, а людське життя – це калейдоскоп подій, суміш радісного й сумного.

Щодо поетичних засобів, яких вживає поет, можна зауважити, що звуковому оформленню вірша О. Домбровський приділяє велику увагу, що, однак, не означає стремління до евфоній. Навпаки, поетова мова звучить досить твердо, проте вона багата на метафори, порівняння, персоніфікацію та інші поетичні оздоби. Крім того, поет різноманітить віршове звучання, вживаючи різну строфічну будову та ритміку. Його улюблений розмір – амфібрахій, якого в поезії не часто зустрінеш, але треба зауважити, що О. Домбровський не завжди дотримується строгої силаботоніки, комбінуючи не раз амфібрахій з ямбами, хорей з дактилями, а часом навіть вставляє довші прозові рядки, йдучи радше за логікою думки, ніж за ритмічним малюнком вірша.

Поет любить експериментувати з римами, створюючи такі оригінальні пари, як приблуда – верблюда, Божий – вельможі, предиво – правдиву, пражить – вражих, або з античними ремінісценціями: вкриті – Афродиті, грацій – Горацій, неба – Феба.

Після цієї збірки О. Домбровський видав ще три, до яких я, на його прохання, також написала передмови. Збірка „Ти був зі мною" вийшла у 2000 році. Вона включає авторський вступ „Pro domo mea", з якого довідуємося, як поетична муза то захоплювала, то залишала автора, й одного разу, вже в Америці, він навіть вирішив знищити свій поетичний доробок:

„Час до часу я перечитував мою збірку віршів і дійшов до переконання, що мені, історикові, заанґажованому в науковій праці, не личить „віршувати". Більшу частину віршів я знищив, а дещо залишилося в шухляді, „щоб слава не пропала", що я колись „віршував". Припадок захотів, що одна вдумлива людина з нашого наукового світу побачила кілька моїх віршів і сказала: „Яку дурницю Ви зробили, знищивши свою збірку... Та ж з такими віршами їхні автори „виходять в люди"...

І от наш автор зізнається: „Вишукав в шухляді ременанти моєї збірки, дещо зреконструював зі знищеного й почав дальше писати".

Третя збірка – „Окрушини" – вийшла 2002 року. Крім віршів на релігійні, філософські та історичні теми, тут є вірші біографічного характеру: спогад про матір та вірш про „душу поета", в якому читаємо:

Чи знаєш,
хто кормиться сльозами.
Як іншим всміхається
рожева весна?
Хто мандрує
вузькими стежками?
Поета душа.
Чи знаєш, хто скиглить,
мов пташина,
Як проходить Рубікон життя?
Хто співає
в критичних хвилинах?
Поета душа.
Чи знаєш, хто на скруті доріг
Не звільняє темпа їздця
І продовжує маратонський біг?
Поета душа.

„Яку ж душу відкриває перед нами поет?" – запитую я у передмові до цієї збірочки. І відповідаю: „Це душа людини, яка гостро реаґує на всякі прояви ницости людей, якій болить доля усього людства на нашій плянеті, а зокрема України. А також це душа людини, яка не втратила почуття гумору і здатна посміятися над нашою дріб'язковістю, але разом з тим продовжує вірити у Боже Провидіння, має глибоку любов і подив до Ісуса-Спасителя людського роду".

У 2009 році вийшла остання збірка – „Лебедина пісня", яка підсумовує віршування О. Домбровського. Автор колись сказав: „Якщо мої поезії стануть нехай і скромним антидотом до сучасного, розхристаного ідеологічного й практичного матеріялізму та мілітантного атеїзму, то вони сповнять своє завдання".

Приєднуючись до авторського бажання, хочу повторити свій підсумок до його першої збірки: „Треба сказати, що поезія О. Домбровського – це цікаве й блискуче поєднання логічного філософського мислення з гарячою вірою, яке звучить свіжо й оригінально на тлі сучасної поезії, як української, так і західної. Ці вірші – медитація, молитви, гимни, оди – змушують замислитись над сенсом буття і, маємо надію, знайдуть відповідний відгук в душі українського читача".

Ася Гумецька

Шановні дописувачі!

З розширенням електронної пошти, всупереч очікуванням, праця редакторів „Свободи" ускладнилася через неуважне ставлення авторів деяких дописів до надісланих текстів.

Найчастіші недоречності, що трапляються у дописах:

- не вказано дату і місце події;
- на подані перші імена згаданих у тексті осіб;
- немає прізвищ авторів;
- наводяться незрозумілі скорочення власних назв;
- не подаються адреси і числа телефонів авторів.

Особливо відчутним стало листування з авторами дописів з приводу світлин.

У тексті дописів бракує підписів до світлин, не повідомляються автори фотографій, у підписах замість імен і прізвищ подаються визначення – „невідомий".

Просимо звернути увагу на ту обставину, що назва світлини в комп'ютері повинна відповідати її назві в тексті допису.

Просимо не вживати до світлин назв типу „Фото-1", IMG, DSC або числових назв (1, 2, 3 і т. п.), тому що коли такі назви збігаються, комп'ютер автоматично знищує світлини, що надійшли раніше з такими ж назвами. Підписи до світлин просимо подавати українською мовою не в супровідних листах, а в дописах.

Редакція „Свободи"

Перевірте свої гроші

КИЇВ. – З 1 січня 2010 року Національний банк України (НБУ) вилучає з обігу банкноти випуску 1996 і 2001 років номінальною вартістю 50, 100 і 200 грн. з метою поліпшення організації готівкового обігу.

При цьому банкноти випуску 1996 і 2001 років функціонуватимуть в обігу без обмеження терміну аж до повного їх вилучення банком.

Нагадаємо, що своєю постановою від 19 червня 2009 року НБУ оголосив про вилучення з 1 січня 2010 року банкнот номіналом 10 і 20 грн. зразка до 2003 року. Триває вилучення з обігу банкнот номіналом 1, 2 і 5 грн. зразка до 2003 року (всіх років випуску), а також номіналом 10 і 20 грн. зразка 1992 року.

На сьогодні у готівковому обігу України використовуються банкноти номіналом 1, 2, 5, 10, 20, 50, 100, 200 і 500 грн. (*УНІАН*)

Як хорова капеля „Думка“ полонила Париж

На цей рік припадає 90-річчя Національної заслуженої академічної хорової капели України „Думка“, першу світову славу якій здобув 80 літ тому незабутній її засновник і багаторічний керівник, полтавець Нестор Городовенко (1885-1964).

З великим тріюмфом „Думка“ виступала на початку 1929 року у Франції. Це була її перша і єдина на той час велика закордонна концертна подорож. Вона здійснювалася за погодженням з самим Сталіним з метою пропаґанди в Европі досягнень радянського хорового мистецтва. Тоді „Думка“ входила до числа найкращих хорових капель СРСР. Велике визнання колективу принесли його виступи при переповнених залах у Москві, Ленінграді (нині Санкт-Петербурґ), де він побував перед поїздкою до Франції.

Найбільше вдалося дізнатися про ту незабутню подорож із спогадів співачки „Думки“, землячки Н. Городовенка, знаної в українській діяспорі США Ганни Шерей (1907-1993). Потрапили вони до мене у надрукованому вигляді – у витинці з дітройтських „Українських Вістей“ (з 27 липня 1987 року) – від моєї доброї помічниці Галини Багряної, котра мешкала у Новому Ульмі, Німеччина. Вона співала у хорі Н. Городовенка „Україна“. З нею мені пощастило зустрітися у вересні 1998 року під час творчої поїздки. Дружина Івана Багряного залишила цей світ кілька років тому.

Тож як усе було? У Святвечір, 6 січня 1929 року, „Думка“ вирушила до Франції. Шлях пролягав через Прибалтику, бо, як згадує Г. Шерей, через сусідні з Україною держави на заході (Польщу, Чехію) дозволу на проїзд не отримали.

Капеля мала дати по одному концерті у Вільнюсі і Ризі, але коли прибули до Прибалтики, тут трапилася прикра пригода. До вагона зі співаками причепили кілька вагонів з коровами, які транспортувалися за кордон. У ночі їх відчепили, а з ними і вагон з „Думкою“. Довідавшись, чому вони далі не їдуть, Н. Городовенко дуже обурився і надіслав телеграму на ім’я Сталіна, бо під загрозою опинився перший концерт у Парижі, з яким капеля мала виступити відразу по приїзді до Франції. Невдовзі з Москви надійшла відповідь: негайно везти капелю до місця призначення.

До Парижу прибули всього за кілька годин до початку концерту. З палким привітальним словом до них звернувся Олександер Кошиць, який спеціяльно приїхав з Америки, щоб послухати „Думку“ Н. Городовенка. Просто з потягу голодних і втомлених хористів повезли на репетицію, де оркестранти їх чекали з неприхованим роздратуванням.

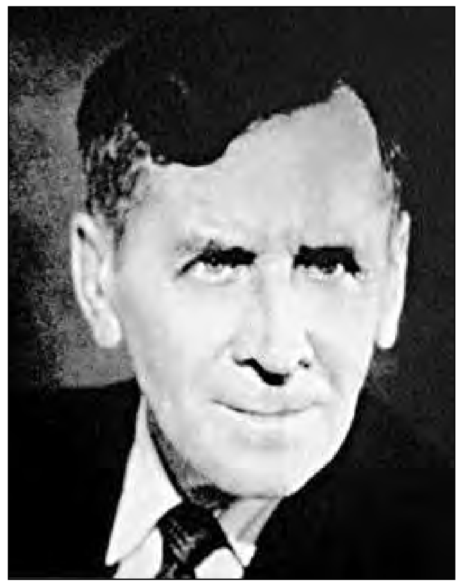
Делікатний тодішній диригент Паризької філармонії Ернест Ансерме (1983-1969) теж був дещо невдоволений, але швидко все владналося. Пробу почали першим хором „Весни“ Йожефа Гайдна з його ораторії „Пори року“. Співаки до кінця цей твір не виконали.

Оркестранти були дуже вражені голосами української капелі. Вони встали і довго вітали співаків. Е. Ансерме сказав: „Я бачу перед собою хор світової слави і не боюся без проби диригувати всім концертом. Нагодуйте людей, нехай готуються до виступу, і привезіть їх якнайшвидше“.

Перший концерт „Думки“ у Парижі мав виконуватися з великою симфонічною оркестрою Паризької філармонії, у складі 96 музикантів, у залі „Плейєль“, яка відрізнялася чудовою акустикою і вміщувала до 4,000 слухачів.

У програмі цього великого концерту „Думки“ були твори Йоханеса Брамса, Йожефа Гайдна, Моріса Равеля, Шарля Ґуно, Клода Дебюссі, Жоржа Бізе, Миколи Мусорґського, Сергія Рахманінова, Олександра Ґлазунова, Миколи Лисенка, Кирила Стеценка, Миколи Леонтовича та інших українських композиторів.

На концерті були присутні М. Равель і О. Глазунов, який на той час уже жив у Парижі. Світову клясику хор виконував українською мовою у гарному перекладі Людмили Старицької-Черняхівської. Капеля була вдягнута в гарні костюми, спеціяльно пошиті для її виступів у Франції за ескізами Василя Кричевського.

Нестор Городовенко (1885-1964).

Та справжній тріюмф „Думка“ здобула, коли співала українські пісні. З нестихаючими оваціями слухачі сприйняли „Дударика“ і „Щедрика“ М. Леонтовича, „Колискову“ Михайла Вериківського, „Коляду“ Пилипа Козицького, „Чорноморця“ Порфирія Демуцького та інші перлини національної хорової клясики.

На всіх концертах у Франції на вимогу публіки „Думка“ співала „Дударика“ тричі. Коли до Парижу приїхав О. Кошиць і послухав виступ капелі, він докоряв собі, що майже ніколи не співав зі своїм хором „Дударика“. Зрештою, два диригенти зійшлися на тому, що один об’їхав світ із „Щедриком“, а другий – з „Дудариком“.

Під кінець цього знаменитого виступу „Думки“ в Парижі сталася ще одна подія, котра набула неабиякого резонансу у французькій столиці. Перед концертом менеджер Цербасон, котрий відповідав за організацію виступів капелі у Франції, дуже умовляв Н. Городовенка, щоб ні за яких умов капеля не співала Шевченків „Заповіт“, аби не мати ніякого з того клопоту.

– Не хвилюйтеся, – заспокоював його диригент, – його немає в програмі.

Та коли концерт уже закінчувався, хтось у залі голосно вигукнув:

– Просимо „Заповіт“!

Його підхопили й інші слухачі. Прохання стали настільки вимогливими і тривалими, що Н. Городовенко змушений був повернутися до капелян і з неприхованою радістю сказав їм:

– Увага! Співаємо „Заповіт“!

Весь концерт пройшов з величезним успіхом.

24 січня 1929 року капеля дала в Парижі третій, вже прощальний концерт у залі „Плейєль“, котрий також викликав небувале захоплення публіки. А перед цим вона великим успіхом виступила у Марселі, Ліоні, Монпельє, в Ангулемі та в інших містах. Французька преса навперебій писала схвальні рецензії про незабутні концерти української капелі.

Георгій Шибанов,
Заслужений діяч мистецтв
Селище Чорнухи,
Полтавська область

Пластуни...

(Закінчення зі стор. 1)

Після короткої та дуже зворушливої церемонії у згаданій каплиці Вифлеємський Вогонь Миру буде розповсюджений скавтами по всій Америці. Пластуни, активно заанґажовані в цій програмі, розповсюджують Вифлеємський Вогонь Миру через свої місцеві станиці.

Програма Вифлеємського Вогню Миру була започаткована понад 24 роки тому, коли в австрійському місті Лінц місцева радіостанція „ORF“ стала частиною допоміжної благодійної акції „Світло в темряві“, щоб допомогти в передріздвяний час бідним дітям в Австрії та поза її кордонами. З того часу кожного року дитину з Лінцу посилають до Вифлеєму, щоб дістати Вогонь Миру з місця народження Ісуса Христа. Вогонь у спеціяльній лямпаді перевозять до Відня та розповсюджують по цілій Европі.

Ця ініціятива, котру перебрали скавти, зросла до всесвітнього руху.

Цього року вже 23-ій раз скавти з різних країн беруть участь у розповсюдженні Вогню Миру.

Пласт в Україні вже 12 років є учасником цього руху. В минулому пластуни зустрічали польських скавтів на кордоні і отимували від них полум’я та розповсюджували його по всій Україні. Останнім часом пластуни естафетами на роверах роз’їжджають по всій Україні та діляться світлом Вифлеємського Вогню Миру з пластунами та іншими людьми, які їх зупиняють по дорозі. В селах люди з свічками та ліхтарнями збираються на вулицях, з нетерпінням очікуючи прибуття Вогню Миру, щоб запалити свої свічки та ліхтарні вогнем з Вифлеєму.

В останні роки Пласт в Україні висилає своїх делеґатів до Відня, де вони отримують полум’я Вифлеємського вогню.

Пластуни в США стали учасниками розповсюдження Вифлеємського Вогню Миру взимку 2007-2008 року. Стефан Шишка, провідник Вашінґтонської пластової станиці, живучи в Англії, був свідком церемонії передання Вогню Миру. Гурток пластунів „Акули“ з Дистрикту Колюмбії зацікавилися цією справою – з думкою про започаткування цієї традиції у своїй станиці. На традиційній різдвяній „Свічечці“ вони співали прегарну пісню Вифлеємського Вогню Миру, авторства Соломії Кейван з України, та приготували відповідні інформації.

Наступної зими „Акули“ сконтактувалися з американськими скавтами і домовилися отримати Вифлеємський Вогонь Миру від них. Тим часом Крайова Пластова Старшина (КПС) США домовилася, що пластуни будуть учасниками скавтської групи прийняття Вифлеємського Вогню Миру на летовищі ім. Кенеді. Мотря Вотерс, заступниця голови КПС в США, передала полум’я Вогню Миру до семи пластових станиць у 2008 році.

Цього року Леся Лебедь з допомогою інших членів сеньйорського куреня „Ті, що греблі рвуть“ відповідала за пластовий проєкт Вогню Миру.

Після отримання членами куреня „Ті, що греблі рвуть“ Вогню Миру на летовищі ім. Кенеді офіційна церемонія розповсюдження Вогню Миру розпочалася 6 грудня в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Випані, що знаходиться в Українсько-американському культурному центрі Ню-Джерзі. Голова КПС Петро Ставничий позпочав церемонію переданням полум’я юнацтву та присутнім на церемонії провідникам станиць Пасейку, Ню-Джерзі та Ню-Йорку. Також присутніми були чотири представники Пласту з Арґентини, які отримали полум’я Вогню Миру і повезуть його до Арґентини.

Отець мітрат Роман Мірчук, парох церкви св. Івана у Випані, виступив з коротким словом з цього приводу. Присутній парох Української католицької церкви св. Івана Хрестителя з сусіднього Нюарку о. Леонід Мальков взяв полум’я Вогоню Миру для своєї парафії.

Від того часу Вифлеємський Вогонь Миру передано до пластових станиць у Філядельфії, Клівленді, Вашінґтоні, Чикаґо, Бостоні, Гартфорді, (Конектикат), Кергонксоні, Рочестері, Сиракюзі, Бафало, Йонкерс (Ню-Йорк) і до інших.

Вифлеємський Вогонь Миру передається не тільки до пластових станиць, а й до багатьох церков і громадських організацій. У Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, в Центрі Української Православної Церкви в США, Вогонь Миру прийняв Архиєпископ Антоній у Церквіпам’ятнику св. Андрія. Пластуни Вашінґтонської станиці доставили Вогонь Миру американським воякам на військовій базі Форт Бреґ у Північній Кaролайні і вручили підполковникові армії США Дейвидові Л. Дракенмілерові.

Плянується також передати Вогонь Миру для Пласту в Канаді, до станиць в Торонто, Монреалю та Вініпеґу.

Читачі можуть вийти на вебсторінку www.peacelightplastusa.org, де можна побачити відео, знімки і підсумки цьогорічних Пластових подій щодо Вифлеємського Вогню Миру.

СПОРТ

„Шахтар" програв, але продовжить змагання в Лізі Европи

„Партизан" (Сербія) - „Шахтар" (Україна) 1:0

БЕЛГРАД, Сербія. – 16 грудня на стадіоні „Партизан" донецький „Шахтар" завершив змагання в груповому турнірі Ліґи Европи з футболу поразкою з мінімальним рахунком 0:1 від сербського „Партизана". Єдиний представник України в европейських змаганнях наступної весни програв найслабкішій команді Ліґи Европи, яка до цього пропустила 14 м'ячів та програла попередні п'ять змагань.

Єдиний ґоль сербів на початку гри забив Ласан Діара. Це була помста „Шахтареві" за його перемогу (1:4) в Донецьку.

Зимові умови вплинули на гру бразильських гравців „Шахтаря", які при низькій температурі повітря ніяк не могли зігрітися. За всю гру „Шахтар" лише чотири рази пробивав м'яч у площину воріт „Партизана".

Порадувало українських уболівальників лише те, що в цей день програли усі свої змагання в Лізі Европи румунські команди „Динамо", „Стяуа" і „Васлуй" і тим самим втратили шанс обійти Україну в таблиці коефіцієнтів УЕФА.

Що стосується „Шахтаря", то донецька команда посіла перше місце в групі і за жеребкуванням 1/16 фіналу Ліґи Европи, яке відбулося 18 грудня, зіграє з англійським „Фулгемом".

З групового етапу вийшли дві найкращі команди з кожної групи, де до них приєдналися вісім команд з Ліґи Чемпіонів, які посіли треті місця. Далі ігри йтимуть за олімпійською системою.

В разі, якщо донеччани переможуть суперників у змаганнях 18 та 25 лютого (перше – в гостях), то вийдуть на переможця пари „Аякс" -„Ювентус". Змагання 1/8 фіналу відбудуться 11 та 18 березня.

21 грудня склад донецького „Шахтаря" поповнив тепер уже колишній гравець клюбу „Васко да Гама" бразилець Алекс Тейшейра. Контракт з 19-річним бразильським півзахисником підписаний на п'ять років. Сума трансферу А. Тейшейри склала 6 млн. евро. У чемпіонаті Бразилії А. Тейшейра у 52 іграх забив 10 ґолів.

Асоціяція спортивних журналістів України 19 грудня підвела підсумки року. Перед цим серед журналістів було проведено опитування, у якому взяв участь 541 представник преси із різних реґіонів України. Було визначено 10 найкращих спортовців України, кращого тренера, кращу команду року.

„Шахтар" переміг у чотирьох номінаціях і здобув титул найкращої команди, тренер Мірча Луческу – найкращого тренера року, стадіон команди „Донбас Арена" – найкращою спортивною ареною України, а офіційний клюбний журнал „Шахтар" – найкращим спортовим журналом року. (*„Чемпіон"*)

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net

ДЕШЕВІ ДЗВІНКИ В УКРАЇНУ!

Дзвоніть з вашого домашнього та мобільного в Україну на домашній та мобільний телефон.

Тільки 10 центів за хв.

847-298-5900 Юрій

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Концерт пісень В. Івасюка.
Apon – 7825. Палац „Україна“ в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна“ 7811/7823 VHS-DVD

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ’ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776		(215) 728-6040

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

11-місячний Сертифікат

2.00% APY*

$1,000 мінімальний вклад

Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Самопоміч
Тут Ваші гроші працюють для Вас

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500	300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079	734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077	8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912	558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
761 S. Benton Street, Palatine IL 847-359-5911	8624 White Oak Street, Munster IN 219-838-5300	60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

*Відсотковий заробіток у річному відношенню **(APY)** на **2** листопада **2009** р. Пропозиція може бути припинена колинебудь без попереднього повідомлення. Максимальний депозит на даного члена Кредитівки – **400,000** дол. Тільки для членів Кредитівки. Стосується особистих і IRA рахунків. За завчасний вибір із сертифікату може бути штраф.

Full Financial Services

NCUA

UkrainArt.com

• ПРАЦЯ •

Потрібна опікунка для старшої жінки у Willmington, DE із замешканням.

Тел.: (302) 764-2684 Петро

• НА ПРОДАЖ •

На продаж люксусовий апартамент у North Port, FL, в українському кондомініюмі на 3 поверсі,: мебльований, 2 спальні, 2 лазнички, 2 елевейтори, катедральні стелі, 3 роки кондиціонер. Нова 5/8 інча твердого дерева підлога і керамічні плити. Крите паркування, басейн з підігрівачем. Ціна 135,000 дол.

Тел.: (941) 426-0080

• ЗНАЙОМСТВА •

Український кавалер, 39 річний, без поганих звичок, познайомиться з панною, українкою віком 30-35 років, яка ніколи не була одружена і не має дітей. Я вихований у грекокатолицькому віросповіданні і хочу створити здорову католицьку родину. **Тел.: 1 (519) 836-1135**

www.svoboda-news.com

В П'ЯТУ БЕЗМЕЖНУ СУМНУ РІЧНИЦЮ
відходу до Божої вічности (1-3-2005) нашої найдорожчої
ДОНІ, СЕСТРИ, ДРУЖИНИ надзвичайної МАМИ

СВ. П.

НАТАЛКИ КОВЧ-ЛЕВИЦЬКОЇ

будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ
в неділю, 3 січня 2010 р. в церквах:

- **св. Івана Хрестителя в Дітройті;**
- **Матері Божої Неустаючої Помочі в Dearborn Hights, MI.**

В молитвах просимо згадати нашу Наталочку.

Мама з родиною

З жалем повідомляємо, що у Чікаґо, в неділю, 13 грудня 2009 р. закінчила свою земну мандрівку й на 105-му році життя відійшла до свого Творця

СВ. П.

СТЕФАНІЯ КОСТІВ-КОЧІЙ

пластун, сеніор довір'я, член Куреня „Ті, що греблі рвуть“, довголітній секретар Пластового Відділу (472) Українського Народного Союзу, член Католицької Акції при катедральній парафії св. о. Миколая, прикладна й жертовна громадянка.

Похоронні обряди з участю Преосвященного Владики Іннокентія, ЧСВВ відбулися в п'ятницю, 18 грудня в похоронній каплиці Музиків, а похорон у суботу, 19 грудня 2009 р. з катедри св. о. Миколая на парафіяльний цвинтар у Чікаґо, де тіло спочило вічним сном біля покійного чоловіка, д-ра Семена Кочія.

Вічна Їй пам'ять!

У щирому смутку:

родини Ткачуків і Кліщів у Чікаґо
та рідні в Україні.

Якщо хтось бажав би вшанувати пам'ять Покійної благодійним датком, проситься складати пожертви на школу св. Миколая в Чікаґо або на Пласт.

Чеки можна виписувати на: Plast, Inc. або St. Nicholas Cathedral School, пересилаючи на адресу:

Dr. Bohdan Tkaczuk, 2214 W. Walton, Chicago, Il., 60622.

П О Д Я К А

Дня 21 грудня 2008 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК і БАТЬКО

СВ. П.

д-р ТАРАС В'ЯЧЕСЛАВ ШЕҐЕДИН

Висловлюємо нашу найщирішу подяку Всеч. о. Л. Малькови, парохові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за те, що не пожалував труду і приїхав до нашого дому в неділю ранком в часі великої сніговії. Ми дуже вдячні Йому за щирі молитви і уділення св. Тайни Оливопомазання Покійному.З глибини серця дякуємо також о. Малькову за зворушливі співи Похоронних відправ у церкві і в похоронному заведенні.

Велике спасибі належиться Всеч. о. А. Манькові за відвідини хворого Тараса в лікарні, уділення Найсвятіших Тайн і Миропомазання.

Складаємо найщирішу подяку родині, близьким приятелям, знайомим, подругам і друзям Роксоляни й Аскольда, давнішим пацієнтам Покійного, які не жаліли часу і труду прийшли віддати останню прислугу покійному Тарасові. Висловлюємо глибоку вдячність нашим приятелям: п. В. Баранецькому, д-рові Р. Ричкові, д-рові Б. Ворохові, мґр. Я. Кришгальському і п. М . Дацко, що поділилися з нами своїми особистими гарними спогадами про Покійного. Ми вдячні також за їхні теплі і зворушливі прощальні слова.

Наша сердечна подяка п. Наталії Возняк та п. мґр О. Кузьмак і Марії за їх щирі співчуття, поради і поміч в цей тяжкий і болючий для нас час. Велику подяку складаємо п. О. Стащишин за ніжний сольоспів коляди „Що то за Предиво“ і молитви „Аве Марія“- Шуберта з акомпаньяментом бандури. Також дякуємо п. М. Стащишину дякові і дириґентові церковного хору Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за зворушливу асисту похоронних відправ. Велике спасибі усім за вислови співчуття зложені особисто, надіслані листовно чи телефонічно, за пожертви на Служби Божі і добродійні цілі, за чудові квіти та чудовий вінок від Українського Інституту Америки. Щиро дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за дбайливе переведення похоронних послуг.

<u>В пам`ять покійного Тараса пожертви зложили:</u>

ТРИВАЛІ СЛУЖБИ БОЖІ:
Х. і д-р М. Баранецькі.

СЛУЖБИ БОЖІ:
М. Буровик, М. Дацко, Х. і Ю. Дребич, С. Феденишин, д-р Ю. Кігічак, О. і Р. Кобрин, І. й М. та родина Крайник, О. Кузьмак, родина Петрух, Ю. Торбич, М. Торбич, Н. і В. Чайківські.

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ:

200 дол.	М. Салик Яцушко;
по 100	д-р А. Бурачинський, Н. Возняк;
по 50	Х. Дулин, Л. і В. Ковар, Л. Ліщинська, Ю. Писарів;
30	Н. Хома;
по 25	Л. Семанишин, М. Семанишин.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ:

500 дол.	В. і Я. Кришгальські;
по 300	М. Салик Яцушко, родина Шеґедин;
200	Х. і В. Баранецькі;
150	М. Сук;
по 100	М. Банах, Л. і А. Пащук, О і В. Гнатейко.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ-ЙОРКУ:

100 дол.	З. Р. Воронки;
50	Д. Сушків Марле.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ СОБОР У КИЄВІ:

200 дол.	М. Салик Яцушко;
по 100	Р. Яцушко, Л. Шеґедин;
60	Т. Саламаха;
50	Ю. і В. Захарія;
20	М. Василів.

КВІТИ:
Родина Крайник, родина Петрух і вінок Український Інститут Америки.

Всім добродіям складаємо велике спасибі і нехай Всемогучий Бог винагородить Вас усіх щедрими ласками.

В глибокому смутку:
дружина – ЛЮБОВ
син – АСКОЛЬД
донька – РОКСОЛЯНА з чоловіком МИКОЛОЮ ВЕКЛЯК

Ділимося сумною вісткою, що 11 грудня 2009 р., проживши 78 років, відійшла у вічність

СВ. П.

МАРІЯ СТОЙКО
з дому ЗАХАРЧЕНКО

нар. на Полтавщині в Україні.
Вдова св. п. Івана Стойка та сестра покійної Даші Гриценко.

Марія Стойко прибула до США в 1951 р. Проживала в New York, Montville, Pomton Plains. Належала до Української православної церкви Вознесіння у Кліфтоні, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:
дочка – ІРЕНА з мужем KURT HUHNER
племінниця – НАТАЛІЯ ФИЛИПС з мужем ТОМОМ

Похорон відбувся у заряді Bizub-Quinlan Funeral Home.
Співчуття можна зложити на веб-сторінці: www.bizub.com

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на
Doctors Without Borders USA,
P O Box 5030, Hagerstown, MD 21741-5030

Ділимося сумною вісткою, що 1 грудня 2009 р., проживши 88 років, відійшла у Божу вічність дорога МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

УЛЯНА ПИЛИПИШИН

нар. 2 липня 1921 р. в селі Шипетівка,
Хмельницька область, Україна.

Уляна Пилипишин поселилась в Сиракюз, Н.Й. в 50-их роках. Вона належала до Української католицької церкви св. Івана Хрестителя, де була членом "сестрицтва" при церкві. Також була вчителькою в Рідній Школі, членом 68 Від. СУА та довголітнім членом 39 Від. УНС.

ПАНАХИДА була відправлелна 4 грудня в Macko-Vassallo Funeral Home, Syracuse, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 5 грудня в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюз, Н.Й. Покійна похована на українському цвинтарі при церкві св. Івана Хрестителя.

У Сороковий День Смерти Святі Літургії будуть відправлені в слідуючих церквах:
8 січня 2010 р. - св. Арх. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й.;
9 січня 2010 р. - св. Івана Хрестителя в Сиракюз, Н.Й.;
10 січня 2010 р. - Христа Царя в Бостоні, Мас.

В глибокому смутку залишились:
доня – Надія Літепло з мужем Романом
син – Петро Пилипишин з дружиною Ларисою
внуки – Андрій Літепло з дружиною Данєла
– Василь Літепло
– Данило Літепло
– Наталія Пилипишин
– Павло Пилипишин
правнук – Никола (Ніко) Літепло
кузинка – Оля Гринчук з мужем Гарі
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів на могилу пожертви можна скласти на St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church, Syracuce, NY, Plast Foundation Inc., 144 2nd Avenue, NYC 10003 або The Ukrainian Museum in New York.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК „ТРИЗУБ" у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
ділиться сумною вісткою з своїми членами та українською громадою, що 12 грудня 2009 р. відійшов у вічність наш довголітній член

СВ. П.

ЕВСТАХІЙ ТРУШ

нар. в селі Новосельці, п. Ходорів, Україна.

Опечаленій дружині Єві та близькій і дальшій родині складаємо глибокі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА У.С.О. „ТРИЗУБ"

З глибоким смутком повідомляємо, що у вівторок, 1 грудня 2009 р. відійшов від нас у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

СВ. П.

ПАВЛО КЕБАЛО

нар. 27 березня 1921 р. в селі Старі Стрілиська.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Архистратига Михаїла в Hartford, CT, а похований на цвинтарі св. Івана в Glastonbury, CT.

Залишилися в смутку:
дружина – ГАЛИНА (ВАСИЛЕНКО)
сини – ВОЛОДИМИР з дружиною ЛЮСЕЮ
– АНДРІЙ з дружиною ШЕРЛ
внуки – РОМАН, НАТАЛЯ, АЛЕКСАНДРІЯ, ВІКТОРІЯ і АНДРІЙКО КЕБАЛО
– БОГДАН МАКСИМЮК з дружиною МАЛҐОЖАТОЮ
– СТЕФАН МАКСИМЮК з дружиною ОЛЕКСАНДРІЄЮ
– ПАВЛО МАКСИМЮК
сестри – МИХАЛІНА КОПИЧИН, БРОНИСЛАВА ТАРАНЬКО в Ураїні та численні племінники в США й Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

В пам'ять мого чоловіка Павла Кебали складаю 100 дол. на прес-фонд „Свободи".
